

VEI RĂSPUNDE RUGĂCIUNII LUI HRISTOS? “PENTRU CA EI SĂ FIE UNA”

Prima Tipărire, 2000

Copyright © 2000 ținută de

“LET THERE BE LIGHT MINISTRIES (rs)”

PO BOX 328

Rogue River, OR 97537

U.S.A.

www.LightMinistries.com

Toate drepturile sunt rezervate. Vă este dată permisiunea să retipăriți acest pamflet cu condiția ca să fie duplicată în întregime fără nici o schimbare sau comentare.

Pentru copii adiționale, cât și pentru a primi o listă completă cu alte materiale valabile, vă rog să scrieți la adresa următoare:

BOOKLETS
P.O. BOX 328
ROGUE RIVER, OR 97537
U.S.A.

CHEI PENTRU ABREVIERI ALE SRIERILOR SOREI E. G. WHITE

- AA.....Acts of the Apostles (Istoria Faptelor Apostolilor)
AH.....Adventist Home (Căminul Adventist)
AUCR....Australian Union Conference Record (Raportul Uniunii Conferinței Australiene)
1-7BC....SDA Bible Commentary, vol 1-7 (Comentariul Biblic AZȘ, vol 1-7)
1-6BIO...Ellen G. White Biography, vol 1-6 (Biografia lui Ellen G. White, vol 1-6)
CC.....Conflict and Courage (Luptă și Curaj)
DA.....Desire of Ages (Hristos Lumina Lumii)
EGWE...Ellen G. White in Europe (Ellen G. White în Europa)
Ev.....Evangelism (Evanghelizare)
EW.....Early Writings (Scrieri Timpuri)
GCB.....General Conference Buletin (Buletinul Conferinței Generale)
HM.....Home Missionary (Misiunea Căminului)
LHU.....Lift Him Up (El să fie Înălțat)
LLM.....Loma Linda Messages (Solii către Loma Linda)
LS.....Life Sketches of Ellen G. White (Schite din Viața lui Ellen G. White)
1888 Mat....Ellen G. White 1888 Materials (Materiale din 1888 ale lui Ellen G. White)
1-2MCP....Mind, Character, and Personality, vol 1-2 (Minte, Caracter, și Personalitate, vol 1-2)
1-21MR....Manuscript Releases, vol 1-21 (Manuscrite Eliberate, vol 1-21)
MYP.....Messages to Young People (Solii către Tineret)
OHC.....Our High Calling (Înalta noastră Chemare)
Pam.....Pamphlets, Numbers 1-167 (Pamflete, Numerele 1-167)
PC.....Paulson Collection (Colecția lui Paulson)
PM.....Publishing Ministry (Misiunea Publicării)
PP.....Patriarchs and Prophets (Patriarhi și Profeți)
RH.....Review and Herald Articles, vol 1-6 (Articolele din Review and Herald, vol 1-6)
SC.....Steps to Christ (Calea către Hristos)
Series A#1-12.....Special Testimonies, Series A, #1-12 (Mărturii Speciale, Seriile A, #1-12)
Series B#1-19.....Special Testimonies, Series B, #1-19 (Mărturii Speciale, Seriile B, #1-19)
1-3SM.....Selected Messages, book 1-3 (Mărturii Selectate, vol 1-3)
1-4SP.....Spirit of Prophecy, vol 1-4 (Spiritul Profeției, vol 1-4)
SpM.....Spalding and Magan Collection (Colecția Spalding și Magan)
ST.....Signs of the Times Articles, col 1-4 (Articole din Semnele Timpului, vol 1-4)
1-9T.....Testimonies to the Church, vol 1-9 (Mărturii către Comunitate, vol 1-9)
TDG.....This Day With God (Această Zi cu Dumnezeu)
TM.....Testimonies to Ministers (Mărturii către Predicatori)
UL.....Upward Look (Privirea în sus)
YL.....Youth Instructor (Aricole pentru Instruirea Tineretului)

VEȚI RĂSPUNDE RUGĂCIUNII LUI HRISTOS? “PENTRU CA EI SĂ FIE UNA”

Care este nevoia noastră cea mai importantă de a studia și a practica?

“Ce pot să prezint înaintea fraților și surorilor mele în Hristos, ca fiind mai important pentru studiul și practica lor decât rugăciunea Mântuitorului pentru ucenicii Săi? Întregul capitol șaptesprezece este plin de măduvă și grăsime.” Bible Echo, April 23, 1894.

Capitolul șaptesprezece din Ioan este plin de nutriție spirituală, însă în mod special aceste versete sunt importante.

“Le-am dat Cuvântul Tău, și lumea i-a urât, pentru că ei nu sunt din lume, după cum Eu nu sunt din lume. Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău. Ei nu sunt din lume, după cum nici Eu nu sunt din lume. Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul. Cum M-ai trimis Tu pe Mine în lume, așa i-am permis și Eu pe ei în lume. Și Eu Însumi Mă sfințesc pentru ei, ca și ei să fie sfințiți prin adevăr. Și Mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor. Mă rog ca toți să fie una, cum Tu Tată ești în Mine, și Eu în Tine; ca și ei să fie una în Noi, pentru ca lume să creadă că Tu M-ai trimis. Eu le-am dat slava Ta, pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum și noi suntem una, – Eu în ei, și Tu în Mine; – pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis, și că i-ai iubit, cum M-ai iubit pe Mine.” Ioan 17:14-23.

Ultima rugăciune a lui Hristos a fost pentru ca urmașii Săi să fie uniți împreună, să fie una, tot așa cum El și Tatăl sunt uniți împreună, fiind una. Însă a fost această rugăciune pentru unitate între urmașii lui Hristos făcută doar pentru ucenici, sau doar pentru bisericile din trecut – incluzând biserica Adventistă? Sau este în mod special pentru cei care s-au separat din toate bisericile în ascultare de Hristos și de solia mării strigări din Apocalipsa 18?

“O citiți rugăciunea lui Hristos pentru unitate, ‘Eu nu mai sunt în lume, dar ei sunt în lume, și Eu vin la Tine. Sfinte Tată, păzește în Numele Tău, pe aceia pe care Mi i-ai dat, pt ca ei să fie una, cum suntem și noi’ (Ioan 17:11). Rugăciunea lui Hristos nu este doar pentru aceia care acum sunt ucenicii Lui [din timpul lui Hristos], ci pentru toți aceia care vor crede în Hristos prin cuvintele ucenicilor, chiar până la sfârșitul lumii. Isus...privește de-a lungul celor două mii de ani spre biserica Sa care va fi în existență în ultimele zile, înainte de încheierea istoriei acestui pământ.” 1MR 355.

Biserica lui Hristos din ultimele zile este Rămășița aleasă care nu s-a întinat, care nu s-a legat și nu s-a corupt cu femei sau biserici (vezi Apocalipsa 14:4); sunt aceia care L-au urmat pe Hristos ieșind din toate bisericile în ascultare de solia din Apocalipsa 18! Noi trebuie să fim în unitate cu Hristos și unul cu celălalt! Însă poate aceasta să fie adevărat că poporul separat a lui Dumnezeu să fie în unitate deplină unul cu celălalt? Care este lucrarea pe care poporul lui Dumnezeu trebuie s-o îndeplinească astăzi?

“Vă rog să citiți acest capitol [Ioan 17] cu grijă, cu rugăciune atentă, și practicați cererea pe care Hristos a făcut-o Tatălui Său. Observați versetele de la 20 la 23. Această unitate este lucrarea noastră s-o îndeplinim. Chiar și gândurile noastre trebuie să fie aduse sub stăpânirea lui Hristos, pentru ca să-i legăm împrejur, și să nu gândim rău de frații noștri.” 1888 Materials, p 1150.

Care trebuie să fie ținta noastră continuă?

“Este voia lui Dumnezeu ca uniunea și iubirea frățească să existe în mijlocul poporului Său.... În timp ce noi nu trebuie să sacrificăm un principiu al adevărului, trebuie să fie ținta noastră continuă să ajungem în această stare de unitate.” PP 520.

Ce trebuie astăzi să fie de o importanță vitală pentru noi?

“După cum ne apropiem de ultima criză este de o importanță vitală ca armonia și unitate să existe între instrumentele Domnului.” PM 114.

Care este singura noastră siguranță astăzi?

“Uniune cu Hristos și unul cu celălalt este **sigură noastră siguranță.**” 7T 239.

Astfel vedem că este de o importanță vitală, după cum și voința lui Dumnezeu, pentru ca toți din poporul Său separat să cultiveze, și să țintească spre a ajunge la unitate cu celălalt, iar această unitate este singura noastră siguranță!

De fapt, există consecințe pentru poporul lui Dumnezeu separat dacă ei nu ajung să se unească între ei. Aici sunt consecințele următoare:

1. Noi nu vom putea să îndeplinim lucrarea de proclamare al adevărilor lui Dumnezeu dacă nu vom căuta să obținem unitatea!

“Proclamarea Evangheliei a trebuit să fie răspândită în întreaga lume, iar solii crucii **n-ar fi putut să nădăjduiască în a îndeplini misiunea lor importantă doar dacă vor rămâne uniți în legăturile unității creștine...**” AA 90.

“Consacrarea totală și unitatea sunt nevoite în această lucrare.” ST March 24, 1898.

2. Noi nu putem să fim ucenicii lui Hristos dacă nu ajungem la unitate.

“Aceasta [unitatea] este evidența uceniciei noastre.” PP 520.

3. Noi nu putem să fim adevărați lucrători pentru Dumnezeu, sau chiar să fim martorii Lui dacă nu lucrăm în unitate.

“Ioan 17:21 citat. **Toți adevărații lucrători pentru Dumnezeu vor lucra în armonie cu această rugăciune.** În eforturile lor spre avansarea lucrării, toți vor manifesta acea unitate de sentiment și practică care arată că ei sunt martorii lui Dumnezeu, că ei se iubesc unii pe ceilalți.” 7T 156-157.

4. Noi nu putem să ducem înainte lucrarea lui Dumnezeu cu succes și cu putere dacă nu suntem uniți împreună.

“În ordine să ducă înainte lucrarea cu succes la care ei au fost chemați, acești ucenici, diferindu-se atât de mult în caracteristici naturale, în pregătire și în obiceiuri de viață, au avut nevoie să se unească în simțire, în gândire, și în acțiune (faptă). Această unitate a fost obiectul lui Hristos pentru a asigura....[Ioan 17:21 citat].” CC 288.

“Hristos spune că unitatea și părtășia creștină au fost necesare pentru cauza lui Dumnezeu, de aceea El a comis-o ucenicilor Lui. Și istoria creștinătății din acel timp și până acuma dovedește în mod definitiv că doar în uniune este putere.” 4T 19.

5. Eforturile noastre pentru a câștiga suflete la Hristos și la adevărul Său nu vor fi pline de succes dacă nu vom fi uniți.

“După cum în umilință și credință ei se unesc în scop și în plan, Dumnezeu va lucra pentru ei, și cu ei, și succesul va urma eforturilor lor.” Series B#18, p 34.

6. Noi nu putem într-adevăr să fim convertiți pentru Dumnezeu dacă nu căutăm să fim în unitate.

“Am avut o solie pentru cei credincioși...că toți care sunt într-adevăr convertiți către proclamarea soliei întreprinse nu trebuie să prezinte lumii, îngerilor, și oamenilor diviziuni în locul unității.” 4MR 297.

7. Noi nu putem să devenim perfecți dacă nu suntem uniți.

“**Perfecțiunea caracterului înseamnă perfecțiune în unitate.** ‘Pentru ca ei toți să fie una,’ a spus Hristos, ‘așa cum Tu Tată ești în Mine, și Eu în Tine’ (Ioan 17:21). Ce posibilități sunt înaintea noastră. Nu le va prinde credința noastră?” 11MR 179.

8. Noi nu ne putem uita înainte spre revenirea Domnului nostru dacă nu trăim în unitate.

“Unitatea și pacea acum au locuit în mijlocul poporului nostru care s-a uitat spre revenirea Domnului nostru.” 1T 48.

9. Cei bolnavi nu vor fi vindecați între noi foarte des dacă nu avem unitate și iubire.

“Întrebarea este pusă, ‘De ce nu sunt cei bolnavi din mijlocul nostru vindecați?’ Este datorită lipsei de unitate, și iubirea care există în biserică.” 11MR 179.

10. Noi nu putem să primim aprobarea lui Dumnezeu dacă nu suntem uniți împreună cu iubire și bunăvoință duioasă unii pentru alții.

“Da, religia lui Hristos este un sistem de cea mai adevărată politețe, și biruințele ei sunt complete când o lume poate privi asupra unui popor care pretinde evlavie cu un front unit, credincioșii arătând o duioșie continuă de simțire și bunăvoință în comportament și o înțelegere sinceră pentru reputația unui celuilalt. Noi nu putem aștepta după aprobarea lui Dumnezeu dacă nu lucrăm spre a avea o bunăvoință continuă, acționând asupra principiilor Evangheliei.” 15MR 128.

11. Noi nu putem să fim aproape de Dumnezeu dacă nu răspundem rugăciunii lui Hristos din Ioan capitolul 17.

“Noi nu ne putem apropia de Dumnezeu...fără ca inimile noastre să fie legate împreună într-o unitate perfectă, răspunzând rugăciunii lui Hristos...” 7BC 937.

12. Noi nu-L putem onora și nu putem fi plăcuți lui Dumnezeu dacă nu suntem uniți.

“...capitolul șaptesprezece din Ioan...ne arată că diferența și neunitatea Îl dezonorează pe Dumnezeu.” 3SM 21.

“Dezbinări, diferențe nefericite, și încercări neînsemnate din biserică dezonorează pe Răscumpărătorul nostru.” 4T 19.

13. Noi nu suntem în armonie cu Dumnezeu dacă nu căutăm să fim uniți într-un singur acord.

“Noi putem căuta cu siguranță să fim într-un acord în doctrină și în spirit, și dacă aceasta s-ar fi făcut, noi am fi în armonie cu voința lui Dumnezeu.” RH April 22, 1890.

14. Noi nu putem să fim în legătură cu cerul dacă nu suntem în unitate.

“Iubirea și unitatea lor va mărturisi despre legătura lor cu cerul pentru o lume care este dărâmată de dezbinare și ceartă. Este evidența convingătoare al caracterului divin al misiunii lor.” 7T 156-157.

15. Noi nu putem face parte din biserica Filadelfiană dacă nu obținem și păstrăm unitatea și iubirea între noi.

“Ei [cei din biserica din Sardes]...au stăruit asupra diferențelor lor de opinie până când aceste diferențe au devenit ca munții, separându-i de Hristos și unii de ceilalți, distrugând unitatea și iubirea.” 6MR 242.

16. Noi nu putem fi adevărata Rămășiță a lui Dumnezeu care a ascultat de strigarea din timpul nopții dacă nu căutăm o unitate perfectă.

“‘Iată, Mirele vine; ieșiți să-L întâmpinați.’ Matei 25:6. Nu pierdeți timpul acuma în a vă scula pentru a vă pregăti lămpile. Nu pierdeți timpul în a căuta o unitate perfectă unul cu celălalt. Noi trebuie să ne așteptăm la dificultăți.” 8T 212.

Astfel noi nu putem îndeplini lucrarea lui Dumnezeu, sau să fim ucenicii Lui, sau să fim adevărați lucrători sau martori pentru Dumnezeu, sau ducând înainte lucrarea lui Dumnezeu cu succes în câștigarea sufletelor pentru Isus, sau să fim cu totul convertiți pentru Dumnezeu, sau să ajungem la perfecțiunea caracterului, sau într-adevăr să ne uităm înainte spre revenirea Domnului nostru, sau să avem pe cei bolnavi vindecați între noi, sau să primim aprobarea lui Dumnezeu, să fim aproape de Dumnezeu, sau să fim în armonie cu Dumnezeu, sau să fim în legătură cu cerul, sau să facem parte de biserica Filadelfiană, sau să facem parte de poporul rămășiței adevărate și separate a lui Dumnezeu de astăzi – dacă nu suntem uniți unul cu celălalt. Și așa puteți să vedeți cu ușurință că noi niciodată nu vom putea merge în ceruri dacă nu suntem aduși împreună în unitate.

“Singura noastră speranță de a merge în ceruri este să fim una cu Hristos, și apoi în El și prin Hristos noi vom fi una unul cu celălalt....El [Hristos] ne cheamă la unitate, și unitate noi trebuie să avem.” 17MR 291.

Astfel voi puteți înțelege că dacă nu ne unim într-o iubire frățească, atunci suntem pierduți! Deasemenea puteți vedea că împlinind rugăciunea lui Hristos din Ioan 17 ar trebui să fie primul obiect al fiecărui frate și soră separată din Bisericile noastre întemeiate în case (independente de Conferința Generală – home churches). Acesta e motivul pentru care Ioan 17 “este acreditarea” noastră că avem adevărata Evanghelie a lui Hristos (TDG 120). Acesta e motivul pentru care Ioan 17 “este evidență convingătoare al caracterului divin al misiunii noastre” (Counsels to Writers and Editors, p 74). Și acesta este motivul pentru care Ioan 17 “trebuie să fie crezul bisericii noastre” (3SM 21).

Însă acolo sunt unii care nu cred că trebuie să fie unitate între poporul separat a lui Dumnezeu de astăzi; însă este aceasta o poziție corectă?

“Dacă ne apropiem de Dumnezeu în mod individual, atunci nu vedeți voi care va fi rezultatul? Nu puteți vedea că atunci ne vom apropia unii de alții? Noi nu ne putem apropia de Dumnezeu, și să venim la aceiași cruce, fără ca inimile noastre să fie legate împreună într-o unitate perfectă, răspunzând rugăciunii lui Hristos ‘pentru ca ei să fie una’ așa cum și El este una cu Tatăl. Și de aceea noi trebuie să căutăm în spirit, în înțelegere, în credință ca să fim una, pentru ca Dumnezeu să fie slăvit în Fiul; și ca Dumnezeu să ne iubească tot așa cum Îl iubește pe Fiul.” 7BC 937.

Alții cred și învață că unitatea pentru care Hristos S-a rugat trebuie să fie doar o unitate spirituală, și că astfel nu este nevoie pentru a vedea o unitate vizibilă între poporul lui Dumnezeu de astăzi. Însă ce ne spune Dumnezeu? Trebuie să fie o unitate vizibilă între poporul separat a lui Dumnezeu și bisericile din case?

“Dumnezeu dorește ca unitatea să poată fi văzută...” GCB April 10, 1901.

Deaceia, Dumnezeu a declarat că unitatea trebuie să fie văzută în mijlocul poporului separat și al bisericilor din case. Astfel unitatea care Dumnezeu dorește să i-a loc între noi trebuie să fie o unitate vizibilă și nu doar o uniune spirituală cu Hristos! Deasemenea ni s-a spus că “atât separare și unitate se va vedea între rândurile noastre” (6T 400-401). Și alte mărturii despre unitate care trebuie să fie văzută între noi pot fi găsite în 6MR 235; 5T 206; 2MR 19.

Acest punct – **că această unitate trebuie să fie văzută și să fie vizibilă în mijlocul poporului nostru și al bisericilor din case** – arată cu claritate lumii că noi suntem copiii lui Dumnezeu!

“Când Hristos rămâne în inimile credincioșilor, unitatea va fi văzută. Iubirea se va revărsa de la ei spre alții în mod îmbelșugat...Unitatea lor va mărturisi într-o manieră puternică că ei sunt copiii lui Dumnezeu. Va avea o influență irezistibilă asupra lumii, arătând că omul în umanitatea sa poate fi părtaș al naturii divine, scăpând de corupția care este în lume prin poftă.” ST May 2, 1900.

“Unitatea va aduce în lucrare o putere pe care n-am văzut-o încă. **Aceasta va fi evidența către lume că lucrarea este a lui Dumnezeu.**” RH Nov 12, 1901.

Dumnezeu ne spune foarte clar:

“În prezent nu există acea unitate care ar trebui să existe între frații noștri, și Domnul ne spune, ‘veniți împreună.’ Aceasta ar trebui să se facă cât de repede posibil, pentru că noi nu avem timp de pierdut.” 20MR 223.

Fraților, în aceste ultime zile în care trăim, noi fie vom promova o unitate vizibilă între bisericile noastre din case care să fie văzută, sau vom promova o dezbinare vizibilă, diferențiere și nearmonie între noi care va fi văzută deasemenea. Pentru care lucrări? Aceia care lucrează să împiedice o unitate vizibilă între poporul lui Dumnezeu separat și bisericile din case vor continua în dezbinare și nearmonie. Și făcând astfel ei vor arăta cu claritate că ei nu sunt aleși de Domnul!

“Diferențiere și dezbinare vor fi văzute între aceia **care nu sunt aleși de Domnul**, însă lăsați ca să răsară și să aducă roade între aceia care pretind a reprezenta pe Hristos. Nu există o lucrare mai sfântă pentru creștini decât să mențină pace între ei înșiși. Atunci ei prezintă lumii unitatea pentru care Hristos S-a rugat ca să existe și să mărturisească că Dumnezeu a trimis pe Hristos în lume pentru a răscumpăra lumea.” 6MR 24.

Fraților, cel mai mare dușman pe care trebuie să-l întâlnim în a ajunge la această unitate vizibilă și împlinind voința lui Dumnezeu între frații noștri separați din bisericile lor din case, este EUL!

“Când au venit Mărturiile, ‘ei au nesocotit cuvintele de mustrare care li s-au dat. Prin precept și exemplu ei au fost umpluți cu faptele lor și au contracarat lucrarea care trebuie să fie făcută. Ei n-au vrut să treacă de partea dreptății,; ei n-au vrut să consimtă pentru a corecta greșelile, și să umble în lumină. **Eul, eul, eul, a fost în centrul (atenției) lor. Nu s-a văzut unitate, ci dezordine și dezbinarea au fost manifestate.**” Pam #146, p 18.

Alții cred și învață că tot ceea ce trebuie să facem este să lucrăm în mod individual pentru Hristos, și că apoi unitatea va veni fără nici un efort direct pus înainte de noi spre a o obține. Însă ce ne spune Dumnezeu în privința acestui lucru? Trebuie ca noi să ne străduim în mod activ spre a obține această unitate între noi astăzi, sau nu?

“... **toți care pretind adevărul se vor lupta pentru unitatea credinței**, și ca acea unitate pentru care Hristos S-a rugat să poată exista între ucenicii lui, și între toți aceia care să creadă în cuvântul lor.” ST Sept 12, 1878.

“Lucrătorii pentru Hristos trebuie să se lupte pentru unitate.” TM 502.

“Unitatea esențială pentru credincioși, după cum este arătat în Cuvântul lui Dumnezeu, trebuie să fie un standard pentru care noi toți trebuie să ne luptăm cu statornicie s-o obținem.” 7MR 193.

Unii vor recunoaște că această unitate vizibilă este idealul cel mai înalt a lui Dumnezeu pentru poporul Său, însă la fel de repede vor spune că nu este posibil ca aceasta să poată fi obținută. Așadar, este unitatea vizibilă ceva pe care poporul lui Dumnezeu o poate obține dacă se va lupta pentru aceasta? Da!

Isus nu S-a rugat pentru ceea ce nu am putea obține, și dacă această unitate este posibilă, de ce nu se luptă mai mult urmașii preținși ai lui Hristos pentru această condiție a harului? ... Prin Duhul Sfânt această unitate poate fi obținută, și iubirea pentru frați se va mări, și oamenii vor observa că am fost cu Isus și că am învățat de la El. Viața noastră va fi o reflecție al caracterului Său sfânt.” 15MR 88.

“Când ne luptăm pentru această unitate așa cum Dumnezeu dorește ca să ne luptăm pentru aceasta, va veni la noi.” 8T 243.

De fapt, aceia care își urmează dorințele lor egoiste, și care nu pun înainte nici o energie pentru această unitate vizibilă între poporul nostru din bisericile din case, arată clar prin lipsa lor de acțiune că ei nu sunt uniți sau legați de Hristos!

“Când membrii bisericii sunt îmbibați de Spiritul lui Hristos, ei vor fi capabili să îndeplinească misiunea Sa. Însă dacă ei nu luptă cu toate capacitățile lor pentru a răspunde rugăciunii, ‘Și Mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin Cuvântul lor. Mă rog ca toți să fie una, cum Tu Tată ești în Mine, și Eu în Tine,’ **ei nu sunt legați de Hristos.** Spiritul dezvoltat de caracterul natural nu ne va conduce să lucrăm așa cum a lucrat Hristos. Nu poate exista unitate în timp ce acest spirit este nutrit și dorit.” 5MR 370.

Dacă nu ne luptăm pentru o adevărată unitate între poporul nostru separat și bisericile din case, atunci noi ne construim caractere cu lemne, fân și trestie (see Review and Herald, Feb 14, 1899). Dacă nu ne adăugăm vocile în mod individual pentru a încerca să ajungem la această unitate, atunci vom lucra, și vom face prin lucrarea noastră particulară sau misiunea noastră marele centru de influență ignorând pe alții care sunt implicați în lucrarea lui Dumnezeu!

“...mă rog pentru tine, ca dușmanul să fie învins. Domnul dorește ca poporul Său să lucreze pentru unitate, și să răspundă rugăciunii lui Hristos. Aici este cea mai mare piedică a noastră....Până când Duhul Sfânt nu este acceptat și permis să-și îndeplinească lucrarea Sa asupra inimii, **fiecare persoană se va strădui să devină un centru de influență pentru el însuși.** Însă noi știm în

experiența noastră, că o subordonare armonioasă către Duhul lui Dumnezeu este odihnă, pace, și bucurie. Atunci gândește-te la necesitatea pozitivă de a veni sub această modelare, putere transformatoare, în ordine pentru a te bucura de cer în această viață, și binecuvântare veșnică în viața viitoare.” General Conference Daily Bulletin, Feb 22, 1897.

Ce va face pentru noi unitatea vizibilă când o vom obține?

“Când creștinii preinși sunt uniți ca una – una cu Hristos în Dumnezeu, – ei sunt reprezentativi al bisericii Primului născut.” RH Jan 6, 1903.

“Ioan 17:21 citat. Toți lucrătorii pentru Dumnezeu vor lucra în amonie cu această rugăciune. În eforturile lor pentru a avansa lucrarea, toți vor manifesta acea unitate în sentiment și practică care descoperă că ei sunt martorii lui Dumnezeu, că ei se iubesc unul pe celălalt.” 7T 156-157.

“În orice cuvânt și faptă, bunătatea și iubirea vor fi descoperite; și după cum fiecare lucrător își ocupă locul său cu credincioșie, rugăciunea lui Hristos pentru unitatea urmașilor Lui va fi răspunsă, și lumea va ști că aceștia sunt urmașii Lui.” RH Feb 21, 1907.

“Isus a dorit să impresioneze asupra bisericii faptul că ei sunt frați, că trebuie să fie uniți cu El ca lucrători împreună cu Dumnezeu. Ei trebuie să fie o frațietate pentru salvarea omenirii. Hristos așteaptă o lucrare diferită de la biserici decât ceea ce I S-a dăruit. Poporul lui Dumnezeu nu va răspunde așteptării lui Hristos până când ei nu sunt convertiți și pregătiți să asculte de porunca lui Hristos. El spune, ‘Vă dau o poruncă nouă, să vă iubiți unii pe ceilalți; așa cum v-am iubit Eu să vă iubiți unul pe celălalt.’ Iarăși ne spune, ‘prin aceasta va ști toți oamenii că sunteți ucenicii Mei dacă vă iubiți unul pe celălalt.’ Când această poruncă este ascultată, gelozia, bănuiala, gândirea păcătoasă, și vorbirea de rău vor fi date la o parte. Aceste rele nu vor avea parte în caracterul acelora care iubesc pe Dumnezeu. Iubirea înseamnă o creștere spirituală după modelul divin. Hristos ne-a dăruit un model în exemplul Său. El dorește să lege pe urmașii Lui unul cu celălalt și cu El Însuși. Unitatea lor cu Hristos îi face să se iubească unul pe celălalt; pentru că iubirea este fructul sigur al unității cu Hristos. Hristos a declarat că iubirea lor unul pentru celălalt a fost un semn sigur al uceniciei lor. El este rădăcina, ucenicii Lui sunt ramurile.” The Home Missionary, Aug 1, 1896.

“...haideți să lucrăm în unitate. Domnul va lucra cu putere, când ne vom strădui să ne îndeplinim partea noastră.” Special Testimonies, Series B#13, p 16.

“Când aceia care cred în adevărul prezent sunt uniți, ei exercită o influență elocventă.” 5T 236.

“‘Pentru ca ei să fie una,’ Hristos a continuat așa cum Tu Tată ești în Mine, și Eu în Tine, pentru ca și ei să fie în Noi; pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.’ Aceste cuvinte ne aduce posibilități minunate. Nu vom cauta noi în mod individual să răspundem rugăciunii lui Hristos? Nu ne vom lupta noi pentru unitatea pentru care El S-a rugat ca să existe între urmașii Lui? Ce trebuie să facă această unitate? --trebuie să arate lumii că Dumnezeu a trimis pe Fiul Său pentru a salva pe păcătoși. Și pentru că va avea un asemenea rezultat binecuvântat, n-ar trebui ca urmașii lui Hristos să facă tot ce pot prin puterea lor s-o obțină?” Southern Watchman, March 1, 1904.

“Pentru ca să ne unim cu Hristos în această lucrare noi trebuie să ne așezăm sub influența Duhul Său. Prin puterea împărțită astfel noi am putea să cooperăm cu Domnul în legăturile unității

ca lucrători cu El în mântuirea sufletelor. Oricine se oferă Domnului pentru servire, neținând nimica înapoi, i se dăruiește putere pentru ajungerea la rezultate de nemăsurat.” 7T 30.

Frații și surorile mele separate, ce posibilități mari și nelimitate sunt înaintea noastră! Nu vom prinde noi aceste promisiuni prețioase prin credință și apoi să mergem la lucru pentru a îndeplini rugăciunea lui Hristos pentru unitate între noi? Prin a fi uniți cu Hristos și unul cu celălalt, noi devenim reprezentativii lui Dumnezeu; noi devenim martorii și ucenicii Lui, și Dumnezeu va lucra cu putere ceace ne va împuternici să exercităm o influență măreață în lume arătându-le că Dumnezeu într-adevăr a trimis pe Fiul Său să salveze pe cei păcătoși – astfel noi vom obține rezultate nelimitate! Însă fără unitate între poporul nostru separat și din bisericile din case, nici o promisiune din toate acestea nu vor fi împlinite între noi! Atunci haideți ca toți să lucrăm, prin scris, voce, și viață să ascultăm de un “așa zice Domnul” fără să permitem eului, sau simțămintelor și dorințelor noastre, pentru a distruge această unitate de a fi văzută și obținută.

“Noi nu trebuie să întărim nici o lucrare rea. Fie ca cei care și-au folosit talentele și influența lor în a face aceasta, să nu mai facă astfel. Fie ca ei să nu mai lucreze de partea lui Satana în scris sau cu vocea lor. **În ascultare de un ‘așa zice Domnul,’ unitatea să fie văzută în faptă.**” RH Aug 6, 1901.

Însă unul din cei mai mari dușmani spre obținerea unității vizibile între poporul nostru separat și în bisericile din case este unul cu care noi toți trebuie să ne luptăm în mod individual – este lupta împotriva independenței nesfințite! Mulți cred că noi toți trebuie să fim independenți unul de celalalt, uniți doar cu Dumnezeu, responsabili doar lui Dumnezeu, și să urmărim doar călăuzirea Duhului. Însă este aceasta o poziție corectă?

“De mulți de ani am fost instruită că tu ești în pericol de a te uita la lucruri într-o lumină greșită....Tu ai trăsături de caracter care trebuie să fie cu totul schimbate, altfel vei fi o piedică pentru lucrare, conducând pe alții să aibe suspiciuni, și să înceapă să lucreze în linii independente. O astfel de cursă cu siguranță este o greșeală, și dacă este urmată va aduce dificultăți care nu sunt conduse cu ușurință....temperamentul tău este de o asemenea natură încât este greu pentru tine să lucrezi într-o uniune creștină cu frații tăi....Acolo sunt unii care dacă lucrurile nu apar corect în judecata lor umană, se retrag de la frații lor conlucrători. Astfel Dumnezeu este dezonorat....Pune-ți mintea spre unire decât spre retragere.” 1888 Mat 1757-1760.

Există o confuzie și o înțelegere greșită între poporul nostru separat asupra acestui subiect al “INDEPENDENȚEI.” Există, desigur, o independență sfințită și adevărată care este aprobată de cer, tot așa după cum există o independență nesfințită și care este condamnată de Dumnezeu. Și lipsa de o distincție clară între cele două forme de independență a permis lui Satana să creeze tot felul de probleme între poporul nostru din bisericile din case din întreaga lume!

Independența adevărată și sfântă pe care cerul o aprobează este explicată pe scurt în următoarele principii: că noi suntem un agent independent care este responsabil lui Dumnezeu pentru faptele noastre personale și viața spirituală – nimeni nu poate să fie învinovățit dacă pierdem cerul. Noi suntem responsabili lui Dumnezeu pentru a ne face studiul nostru personal – nimeni nu poate să studieze pentru noi înșine. Noi suntem responsabili să gândim pentru noi înșine – noi nu trebuie să fim umbra sau ștampila nimănui. Noi suntem responsabili să ne ajutăm pe noi înșine – nimănui nu i se cere să ne ajute atunci când noi putem să facem astfel. Noi suntem responsabili pentru îndeplinirea lucrării care ni s-a pus în grija noastră – nimeni nu poate fi învinovățit dacă nu

este îndeplinită. Noi suntem responsabili pentru menținerea și viața noastră zilnică. Noi suntem responsabili pentru integritatea noastră, neprihănire morală, și obligațiile din diferitele lucrări ale vieții. Și noi suntem responsabili să stăm înaintea lui Dumnezeu pentru onoarea și adevărul Său indiferent de consecințe. Se poate vedea cu claritate că această independență sfințită se concentrează în mod special în jurul nostru ca indivizi, nu într-un mod egoist, ci într-o manieră neegoistă care nu afectează în mod rău pe alții.

Această independență nobilă și cerească poate să fie trasată înapoi de la principiile fundamentale ale celor zece porunci ale lui Dumnezeu – o independență care Îl pune pe Dumnezeu mai întâi și primul în gândurile, simțirile și faptele noastre, și pe aproapele nostru ca pe noi înșine. Această independență întemeiată pe iubirea lui Dumnezeu și iubirea pentru celălalt înaintea eului, cerul aprobează pe deplin și pe care noi avem dreptul s-o manifestăm și s-o menținem întotdeauna pentru că va conduce spre completarea sfințirii și vieții veșnice. Roadele aduse de o astfel de independență neegoistă sunt iubire, încredere, încredință, părtășie, armonie, unitate, ordine și pace. Și se poate vedea clar în unitate și funcționarea Dumnezeirii. Cu toate acestea există și un alt fel de independență care nu este sfântă și care este extremă.

Această independență nesfințită pe care cerul o condamnă este explicată pe scurt în următoarele principii: că noi suntem responsabili doar lui Dumnezeu – că nu trebuie să arătăm nici o responsabilitate fraților noștri. Că noi suntem responsabili doar lui Dumnezeu pentru faptele noastre – că nimeni nu poate să ne socotească responsabili, sau să ne corecteze, mustre, sau disciplineze pentru ceea ce facem – chiar dacă faptele noastre afectează în mod greșit sau rău frații noștri. Că noi suntem responsabili să ne unim doar cu Dumnezeu – că nimeni nu trebuie să se unească în mod vizibil în biserică sau în capacitatea lor de lucrare. Că noi suntem responsabili să credem și să învățăm ceea ce vrem – indiferent de ceea ce frații noștri cred ca fiind adevăr. Că noi suntem responsabili să urmăm calea noastră personală – indiferent de sfatul fraților noștri. și că noi suntem responsabili doar lui Dumnezeu și că trebuie să ne centram interesele în lucrarea noastră personală – indiferent de lucrarea și interesele fraților noștri. Se poate vedea cu claritate că această independență nesfințită implică relația noastră cu alții, nu într-un mod neegoist, ci într-un mod egoist care îi afectează în mod greșit și rău pe alții.

O astfel de independență nesfințită s-ar putea să fie crezută ca iubind pe Dumnezeu pe deplin, însă în realitate încalcă legea lui Dumnezeu pentru că înalță eul și îl pune în primul rând în gândurile, simțirile și faptele noastre, și pe aproapele nostru în ultimul rând sau la care nu se gândește deloc. Acest fel de independență cerul o condamnă, și pe care noi nu trebuie s-o manifestăm sau s-o menținem pentru că va conduce spre completarea corupției și distrugerii veșnice. Roadele aduse de această independență egoistă este ură, neîncredere, gelozie, dezbinare, nearmonie, dezordine, ceartă și rebeliune.

Această independență nesfințită a început cu Lucifer și este trasată înapoi cu rebeliunea din ceruri!

“...Satana a ales să urmeze voința sa independentă și egoistă.” DA 762.

Diavolul n-a fost mulțumit să țină această independență nesfințită pentru el însuși, ci a răspândit aceste principii corupte între oștirile cerului, și a înșelat și a dospit 1/3 din toți îngerii cerești. Apoi aceștia au început în uniune cu Satana împotriva voinței lui Dumnezeu și au fost dați afară din ceruri (vezi Apocalipsa 12:4, 7-9)! Satana totuși n-a fost mulțumit, și a adus același spirit rebelios aici jos pe pământ.

Minciuna de la început a lui Satana către Eva a fost bazată asupra acestor principii de independență nesfințită (vezi YI July 1, 1897). Însă nu s-a oprit nici acolo. Independența aceasta rebelioasă n-a fost manifestată doar de Lucifer, 1/3 din îngeri, și de Adam și Eva, ci a fost manifestată deasemenea de Cain (ST Dec 16, 1886), Faraon (YI Nov 30, 1893), împăratul Saul (ST June 1, 1888), împăratul din Babilon (YI March 28, 1905), fiul risipitor (vezi ST Jan 29, 1894), Iuda Iscariot (ST June 5, 1884), și de Laodiceeni (RH April 1, 1890). Și va continua să fie manifestată cauzând căderea multora, al multora din poporul nostru separat până când se vor scula și vor distinge între independența adevărată și cea falsă!

Aceia care urmează această independență nesfințită sunt în mod special împotriva oricărei chemări și mișcări spre o unitate completă și vizibilă al fiecărui frate separat unul cu celălalt. Însă putem noi să fim legați de Hristos și să lucrăm spre înaintarea împărăției neprihănirii Sale dacă arătăm această independență nesfințită? NU!

“Cel care nu este pentru Mine este împotriva Mea,’ a spus Hristos, ‘și cel care nu adună cu Mine, împrăștie.’ Dumnezeu a dăruit fiecărui om lucrarea sa. El așteaptă ca fiecare urmaș al Său să exercite o influență care va zidi împărăția Sa. **Cel care nu este angajat în mod activ în promovarea iubirii și unității și dreptății exercită o influență care este opusă lui Hristos.**” Special Testimonies, Series B#2, p 44.

Unitatea noastră vizibilă unul cu celălalt arată lumii că noi suntem într-adevăr copiii lui Dumnezeu! Astfel unitatea noastră vizibilă este indicatorul și dovada că noi suntem într-adevăr uniți cu Dumnezeu! Noi putem pretinde cu tărie că suntem uniți cu Dumnezeu atâta cât vrem, însă până când nu dovedim prin obținerea acestei unități vizibile unul cu celălalt, noi nu arătăm decât că suntem ipocriți!

Fie că suntem laici sau predicatori, fie că avem un serviciu oarecare sau că suntem angajați într-o misiune, noi toți trebuie să renunțăm la egoism și la independența noastră nesfințită și să căutăm adevărată unitate unul cu celălalt astfel că să pota fie văzută, și să nu mai continuăm să dezonorăm pe Răscumpărătorul nostru!

“Mulți care pretind să iubească pe Dumnezeu și să păzească poruncile Sale fac legea Sa fără efect. **Dumnezeu este dezonorat foarte mult de căderea creștinilor preținși în descoperirea unității care ar trebui să fie văzută între copiii Lui.**” RH Feb 11, 1902.

Dacă acești oameni independenți și nesfințiți, fie laici sau predicatori nu se pocăiesc și nu ascultă de voința lui Dumnezeu în a căuta o unitate adevărată și vizibilă cu frații lor separați, ei vor primi din blestemul lui Meroz, candela lor va fi mutată, și alții le vor lua coroana!

“Unii au avansat idea că cu cât mai mult ne apropiem de timpul sfârșitului, fiecare copil a lui Dumnezeu va acționa în mod independent de orice organizație religioasă. **Însă am fost instruită de Domnul că în această lucrare nu există un astfel de lucru că fiecare om să fie independent....**În ordine pentru ca lucrarea Domnului să poată avansa sănătos și solid, poporul Său trebuie să se adune împreună.” Gospel Wrokers, p 487.

“Între rămășița din ultimele zile va fi tot așa cum a fost cu Israelul din vechime, aceia care doresc să se miște independent, care nu sunt binevoitori să se supună învățăturilor Duhului Sfânt a lui Dumnezeu, și care nu vor să asculte de sfătuire. Fie ca aceștia să poarte întotdeauna în minte că Dumnezeu are o biserică pe pământ căruia i-a delegat putere. Oamenii vor dori să urmeze judecata lor independentă, disprețuind sfatul și muștrarea; însă la fel de sigur cum ei fac aceasta ei se vor depărta de credință, și dezastru și ruina sufletelor va urma. Aceia care se avântă să suporte și să

zidească adevărul lui Dumnezeu se înșiruiază de-o parte, stând uniți în inimă, în gândire, și își vor ridica vocea în apărarea adevărului.” 3SM 23.

“**Dumnezeu nu plănuiește ca lucrătorii Săi să stea de-o parte ca atomi independenți....**Mă rog ca niciodată mai înainte ca atât predicatorii cât și membrii bisericii să vină în ajutorul Domnului, să-L ajute pe Domnul împotriva puterilor mari ale întunericului. Studiați cu rugăciune capitolul 17 din Ioan. Acest capitol nu trebuie doar să fie citit iarăși și iarăși, ci adevărurile sale trebuie să fie mâncate și digerate.

“Trebuie cuvintele acestea de o asemenea importanță pentru noi să fie întotdeauna neglijate? Dumnezeu îi cheamă pe aceia care pretind a fi copiii Săi să studieze aceste cuvinte, să le mănânce și să le trăiască. Căutați unitate și iubire, altfel candela va fi mutată din locul ei.” Pam #156, p 12-14.

“Am avut o solie pentru credincioși...că **toți care sunt cu adevărat convertiți spre proclamarea soliei întreprinse îngeresti nu trebuie să prezinte lumii, îngerilor, și oamenilor dezbinare în locul unității.**” 4MR 297.

De ce avem noi atât de multe probleme în mijlocul rândurilor noastre? Este pentru că Dumnezeu încearcă să țină pe poporul nostru de a nu fi unit în bisericile noastre din case? Sau este pentru că mulți din frații noștri separați nu vor să fie uniți împreună în ascultare de voința lui Dumnezeu? Care este adevărata cauză al problemelor din rândurile noastre separate?

“Cauza problemei nu este grea de determinat. Lucrătorii au fost fire independente, când ei ar fi trebuit să se fi socotit ca fire care trebuie să fie toarse împreună pentru a ajuta spre formarea modelului. Aceste lucruri întristează pe Duhul Sfânt....Independența nesfințită ne pune acolo unde El nu poate să lucreze cu noi.” 7T 197.

Marea majoritate a problemelor noastre între poporul nostru separat și al bisericilor din case este pentru că noi n-am urmat voința lui Dumnezeu și nu suntem uniți împreună ca unul în credința lui Hristos. Și să portretizăm aceasta și mai rău, când aceia care doresc să facă voia lui Dumnezeu încearcă să trezească pe poporul nostru la necesitatea de a veni împreună într-o unitate vizibilă sub aceeași credință în Hristos astfel încât Satana împreună cu aceste probleme și învățători falși, să poată fi eliminați din rândurile noastre, să se poată ridica și să spună: “Aceasta este papal! Aceasta este ierarhie! Nu vă uniți împreună și nu stați împreună sub aceeași credință pentru că Dumnezeu dorește ca noi să fim cu totul uniți cu El într-o uniune spirituală, și să nu fim uniți împreună într-o unitate vizibilă!” Însă Dumnezeu a avertizat deja poporul Său că o astfel de strigare va fi adusă împotriva adevăratei chemări pentru unitate!

“Satana știe bine că succesul va fi adus când este ordine și acțiune armonioasă. El știe foarte bine că tot ce este în legătură cu cerul este în ordine perfectă, că supunerea și disciplina perfectă marchează mișcările oștirii cerești. Este efortul său studiat pentru a conduce pe creștinii preținși doar atât de departe de la aranjamentul cerului cât poate; **de aceea el înșeală chiar și poporul pretins a lui Dumnezeu** și îi face să creadă că ordinea și disciplina sunt dușmani spiritualității, că singura siguranță pentru ei este să lase pe fiecare să-și urmeze cursa sa proprie, și în mod special să rămână distincți de grupurile de creștini care sunt uniți și lucrează pentru a întemeia disciplina și acțiunea armonioasă. Toate eforturile făcute pentru a întemeia ordinea sunt considerate periculoase, o restricție al libertății drepte, și de aceea sunt temute ca fiind papale. Aceste suflete devotate

consideră a fi o virtute să se mândrească în libertatea lor de a gândi și a se mișca independent. Ei nu vor lua cuvintele nici unui om. Ei nu sunt responsabili nici unui om. Mi s-a arătat că este **lucrarea specială a lui Satana pentru a conduce pe oameni să simtă că este în ordinea lui Dumnezeu pentru ei să stea deoparte și să aleagă cursa lor independentă de frații lor.**

“Dumnezeu conduce un popor din lume pe platforma înălțată al adevărului veșnic...ei nu vor fi în contradicție, unul crezând un lucru și altul având credință și vederi cu totul opozite, fiecare mișcându-se în mod independent de trup.” 1T 650.

Nu lăsați ca vreo Misiune separată, predicator sau vreun membru laic să încerce să vă conducă să credeți că Dumnezeu dorește ca poporul Său să rămână dezbinat, dezorganizat, și independent unul de celălalt în credință și să lucreze și să fie în părtășie, chiar dacă ei citează vreo mărturie de la sora White care se pare să susțină poziția lor, pentru că ei încearcă să sucească citatul să spună ceva ce sora White niciodată n-a intenționat! Chiar sora White ne spunea aceasta deasemenea:

“...vă rog să nu folosiți numele meu care să vă susțină în a urma o cursă independentă.” 17MR 257.

Dumnezeu nu dorește poporul Său separat să fie înșirat în rândurile armatei lui Satana, pentru a promova doctrinele sale eronate, manifestând independența sa nesfințită, și să conducă suflete spre dezbinare și distrugere. Însă Hristos dorește ca toți din poporul Său separat se se înșireze în rândurile armatei Sale, pentru a promova doctrinele Sale pure, pentru a manifesta caracterul Său sfințit, și pentru a conduce suflete la Isus și în unitate și viață veșnică.

“O armată ar fi demoralizată dacă ea n-ar învăța să asculte de comenzile căpitanului. Fiecare soldat trebuie să acționeze în concert. Uniunea este putere; fără uniune eforturile sunt fără valoare. Indiferent de calitățile excelente pe care un soldat ar putea să le aibe, el nu poate să fie un soldat de încredere dacă el cere dreptul de a acționa independent de tovarășii lui. Această acțiune independentă nu poate fi menținută în serviciul lui Hristos.

“Înăbușirea eului este esențial pentru a fi exercitat de fiecare creștin dacă ei răspund rugăciunii lui Hristos. El nu este un soldat bun care nu își va supune judecata sa și ideile sale pentru a prezerva unitate de acțiune....Blândețea și umiliința lui Hristos întotdeauna conduce la unitate și astfel spre a întări acțiunea unită.” 5MR 373-374.

Aceia care aparțin armatei lui Hristos trebuie să lucreze în comun acord. Ei nu pot fi soldați credincioși dacă ei nu ascultă de comenzi. Acțiunea unită este esențială. O armată în care fiecare parte acționează fără referire la cealaltă parte, nu are o adevărată putere. În ordine pentru a adăuga un teritoriu nou în împărăția lui Hristos, soldații Săi trebuie să lucreze împreună...El cheamă o armată unită, care se mișcă mereu înainte, ci nu un grup compus din atomi independenți.” 4BC 1146.

“În ciuda calităților pe care un om ar putea să aibe, el nu poate să fie un soldat bun dacă el acționează în mod independent de cei în legătură cu ei...Luați o pereche de cai. Dacă în loc ca amândoi să traga împreună, unul deodată trage înainte și celălalt înapoi, ei n-ar putea să ducă povara, indiferent de putere lor. Tot așa soldații lui Hristos trebuie să lucreze împreună, altfel acolo va fi doar o cursă de atomi independenți....În unire este putere. **Câțiva bărbați și femei care se unesc împreună, având slava lui Dumnezeu în vedere, vor crește în putere și înțelepciune, câștigând noi biruinți.**” ST Sept 7, 1891.

Dumnezeu nu este atât de mult interesat cu cât de mulți sunt uniți, ci dorește ca ei să fie uniți! Astfel întrebarea este: În care armata **VĂ** înrolați pentru a lupta?

“Unde este unitate este putere. Uniți, vom sta în picioare, dezbinați vom cădea. Este planul special pregătit de dușmanul lui Hristos pentru om, să dezbină biserica în fracțiuni independente....Lui îi place să vadă dezbinare și lipsă de acțiune armonioasă în biserică.” RH July 10, 1888.

“...niciodată, niciodată să nu uitați că voi sunteți fie slujitori ai lui Isus Hristos, lucrând cu tărie pentru unitatea credincioșilor pentru care Hristos S-a rugat că trebuie să existe, sau lucrați împotriva acestei unități și împotriva lui Hristos.” 5T 478.

Nici unul din frații noștri separați, fie că sunt predicatori sau membrii laici nu vor putea să ajungă în ceruri până când nu renunță de bunăvoie la independența lor nesfințită, opriți-vă a vă opune unei unități vizibile în mijlocul poporului nostru, iar în loc lucrați pentru a îndeplini o uniune unul cu celălalt într-o creștină cu Hristos fiind capul nostru! “Un spirit încrezător în sine și independent niciodată nu va intra în împărăția lui Dumnezeu.” 2SM 216. Și de ce nu pot aceștia să meargă în ceruri? “Voi v-ați purta în mod independent în ceruri tot așa cum v-ați purtat pe pământ.” Kress Colletion, p 152.

Dragi frați și surori separate, Dumnezeu încearcă să pregătească poporul Său în neprihănire și pentru viață veșnică cu El prin a-i conduce să fie una în scop, în credință, în lucrare și în unitate. Însă Diavolul și agenții lui dintre noi sunt determinați să oprească aceasta de a de întâmpla, iar poporul nostru separat sunt prinși chiar în mijlocul acestei controversă! Însă Dumnezeu are un plan clar în a chema poporul Său separat să fie unit împreună ca unul. De fapt Dumnezeu dorește să perfecționeze caracterele noastre prin venirea noastră împreună ca unul și astfel să ne pregătească pentru ridicarea la cer! Și aceia care se opun acestei unități vizibile încearcă să țină poporul nostru legați de păcat și de defecte de caracter pentru a pierde privilegiul de a merge sus și pentru a pierde căminul ceresc!

“Perfecțiunea caracterul înseamnă perfecțiune în unitate. ‘Pentru ca ei să fie una,’ a spus Hristos, ‘așa cum Tu Tată ești în Mine, și Eu în Tine’ (Ioan 17:21). Ce posibilități sunt înaintea noastră. Nu le va prinde credința noastră?’ 11MR p 179.

“Ei n-ar trebui să aibe un spirit independent, ci ca urmași ai lui Hristos să fie supuși unul altuia. Acesta este mijlocul prin care Dumnezeu a plănuț ca unul să aibe influență asupra altuia și ca toți să fie transformați și modelați după Modelul Divin, ca toți credincioșii în Hristos să fie sfințiți prin credință.” 15MR 357.

“Acolo este ordine în ceruri, și trebuie să fie imitata de cei de pe pământ care sunt moștenitori ai mântuirii. Cu cât mai aproape muritorii lucrează spre ordinea și aranjarea din ceruri, cu atât mai aproape sunt aduși în acea poziție acceptabilă înaintea lui Dumnezeu ceea ce îi va face supușii împărăției cerești dăruindu-le acea pregătire pentru ridicarea de pe pământ la ceruri...” 2T 697-698.

Astfel fraților, haideți să mergem înainte în ascultare de Dumnezeu și să lucrăm pentru a obține această unitate binecuvântată unul cu celălalt în iubire!

O altă neînțelegere care face să împiedice eforturile spre unitatea dintre noi este că alții cred că ei nu vor fi conduși greșit dacă nu se unesc împreună. Însă aceasta este o greșeală serioasă.

“Satana s-a avantajat de fratele și sora G datorită lisei lor de uniune cu trupul [bisericii]. Ei au dorit să i-a o cursă independentă, și să conducă în loc să se supună pentru a fi conduși. Fratele G are o dispoziție geloasă, care împreună cu independența să la ținut de-o parte; deoarece cu acest spirit el n-a putut să fie un adevărat tovarăș de jug cu frații lui slujitori....El nu are spiritul soliei întrei îngerești. El s-a închis de la unire și simpatie cu poporul lui Dumnezeu...și acesta este un motiv pentru care el a fost lăsat într-un asemenea întuneric.” 1T 230-232.

De-alungul acestei linii, unii nu au nici un interes în a căuta să fie uniți cu frații lor, crezând că ei pot să stea singuri doar cu Domnul în aceste ultime zile, însă:

“Nimeni să nu simtă că nu este important dacă ei sunt în unitate cu frații lor sau nu; pentru că aceia **care nu învață să trăiască în armonie aici niciodată nu vor fi uniți în ceruri.**” Historical Sketches, p 124.

“Urmați-le învățăturile [din Ioan 17], și veți fi aduși în unitate....Nimeni nu este chemat să lucreze singur. În Hristos viața și mortalitatea sunt aduse la lumină. El a deschis calea spre împărăția cerului acelor care cred în El, însă El nu pune pe nimeni pe o cale diferită decât de cea pe care toți ceilalți trebuie să meargă. El cheamă pentru unitate, și unitate noi trebuie să avem.” 17MR 291.

Cu toate aceste putem vedea că nimeni nu poate face lucrarea lui Dumnezeu cu succes în timp ce ei rămân independenți de frații lor adevărați!

“Asemenea diferitelor părți ale unei mașini, toți sunt legați îndeaproape unul de celălalt...acolo trebuie să fie unitate în diversitate. **Nici un membru al Domnului nu poate lucra cu succes în independență.** Fiecare trebuie să lucreze sub supravegherea lui Dumnezeu; toți trebuie să-și folosească capacitățile încredințate lor în serviciul Său, pentru ca fiecare să poată sluji pentru perfecționarea tuturor.” RH May 13, 1909.

“Capitanul mântuirii noastre a murit pentru rasa umană pentru ca oamenii să poată fi făcuți una cu El și unul cu celălalt....Nici un suflet nu poate să fie făcut independent de restul. În familia lui Dumnezeu nu trebuie să existe ceartă; pentru binele fiecăruia este fericirea tuturor. Să nu se zidească ziduri de partiție între om și om.” Fundamentals of Christian Education, p 479.

Aceia care au o gândire nesfințită și independentă și refuză să se unească cu frații lor, ei sunt o biserică de-a lor înșiși, și de aceea nu fac parte din biserica adevărată a lui Dumnezeu.

“Întotdeauna au existat indivizi cu o gândire independentă...Aceștia se retrag de la trup, și fiecare este o biserică pentru el însuși. Toți aceștia nu pot fi corecți, însă cu toate acestea ei toți pretind să fie conduși de Domnul.” 3T 428-429.

Astfel, aceia care nu lucrează și nu se luptă și chiar implorând pentru această unitate între poporul lui Dumnezeu fie prin scris sau cu vocea arată că ei nu sunt uniți cu Hristos. Și până când această unitate vizibilă nu este obținută între poporul nostru separat și bisericile din case, indichează că noi nu putem fi uniți nici cu Dumnezeu!

“Când poporul lui Dumnezeu este una cu El, ei vor fi una unul cu celălalt. **Unitatea și iubirea lor vor mărturisi despre adevărata lor unire cu Hristos.** Când ochii lor sunt ațintiți asupra lui Hristos, inimile lor vor fi unite în iubire. Atunci ei vor sta umăr la umăr pentru a se împotrivi confederației răului, și ei vor avea putere pentru o luptă care nu poate fi văzută de ochiul natural. Ei înșiși vor păstra inimile asupra Domnului...” 15MR 86-87.

Fraților, faptul e clar că noi Îl dezonorăm și reprezentăm în mod greșit pe Hristos prin neunitatea noastră!

“Sunt îndurerată în inimă când realizez cât de mult **Hristos este dezonorat de această nesocotință al învățăturilor Sale...**Nu ne vom pocăi devenind împlinitori ai cuvintelor lui Hristos...? Ioan 17:20-24 citate.” 18MR 213.

“Hristos este reprezentat greșit atât de mult de aceia care pretind a crede în El, care nesocotesc rugăciunea Sa pentru unitatea urmașilor Lui, încât îngerii sunt uimiți.” ST Jan 10, 1895.

“Voi nu sunteți ai voștri, sunteți cumpărați cu un preț’ (1Corinteni 6:19-20). Dumnezeu este Proprietarul nostru....Noi nu trebuie să credem că este o virtute să ne diferim. Noi suntem în legături apropiate de relație unul cu celălalt. Dacă același curent plin de vitalitate trece prin gândurile și inimile noastre, noi vom acționa în armonie. Dacă nu vom face aceasta, **noi tăgăduim Sursa vieții spirituale.**” 8MR 69.

Cum putem noi să pretindem a fi urmași credincioși ai lui Hristos și apoi să-L dezonorăm prin a refuza să ne unim cu frații noștri separați pentru adevărul prezent? Dorim să continuăm să fim ipocriți? Cum putem să pretindem a fi ucenici neegoști ai lui Hristos când noi refuzăm să răspundem rugăciunii Lui pentru a ne uni între noi? El răspunde rugăciunilor noastre, de ce nu căutăm să răspundem rugăciunii Lui?

Noi nu putem să fim compleți în Hristos până când nu suntem uniți!

“Când poporul ales a lui Dumnezeu sunt una în gândire, barierele egoismului vor dispărea ca și cum ar fi magic, și multe, multe suflete vor fi convertite, datorită unității care există între credincioși...Omul trebuie să asculte de cuvântul lui Dumnezeu declarat în capitolul șaptesprezece din Ioan. Atunci se poate spune de el cuvintele, ‘Tu ești complet în El.’” 6MR 331.

Când această unitate vizibilă este obținută, trebuie să stăm și să nu facem nimica pentru a menține această unitate binecuvântată? NU!

“...[când această unitate vizibilă este obținută de poporul lui Dumnezeu], în umilință și blândețe, ei trebuie să se lupte pentru a prezerva unitatea și armonia.” 5MR 342.

Astfel noi trebuie să ne luptăm pentru a prezerva unitate și armonie între noi după ce am obținut-o! Însă de ce?

“Uniune este putere; diviziune este slăbiciune. Când aceia care cred adevărul prezent sunt uniți, ei exercită o influență măreață. Satana înțelege aceasta foarte bine. Niciodată n-a fost el mai determinat decât acum să facă fără efect adevărul lui Dumnezeu prin a cauza amărăciune și dezbinare între poporul lui Dumnezeu.” 5T 236.

“Dumnezeu Și-a exprimat voința Sa în această rugăciune a lui Hristos [Ioan 17] pentru unitatea poporului Său credincios. Însă acolo este un conflict neobosit ținut pe acesta pământ poluat

și stricat de blestem. **Satana face ca rugăciunea lui Hristos să fie fără efect...**...pentru că acolo unde este unitate este putere, o unitate care toate puterile iadului nu o poate dărâma.” 18MR 366. (vezi Deasemenea 1T 212-213, 326; SC 71; RH Nov 10, 1885; 1888 Mat 1011, SpM 383; Series B#5, p 34-35; 18MR 359-360).

Astfel Hristos dorește unitate în mijlocul poporului Său, și Satana lucrează cu stăruință pentru a se opune acestei unități.

“Isus și îngerii sfînți aduc și unesc poporul lui Dumnezeu într-o credință, pentru ca ei toți să aibe o gândire și o judecată. Și în timp ce sunt aduși în unitatea credinței, pentru a vedea ochi la ochi asupra adevărilor importante și solemne pentru acest timp, Satana este la lucru pentru a opune avansarea lor. **Isus este la lucru prin instrumentele Sale pentru a aduna și a uni. Satana lucrează prin instrumentele sale pentru a împrăști și a dezbiina.**” 1T 332.

Deaceia aceia care opun o unitate perfectă vizibilă și o uniune dulce între poporul separat a lui Dumnezeu astăzi sunt într-adevăr instrumentele și agenții lui Satana. Astfel noi putem ști care sunt agenții lui Satana după roadele lor în a preveni unitatea. Haideți atunci să examinăm unele din aceste roade pentru ca agenții lui Satana dintre noi să poată fi expuși cu precizie. Așadar, cine sunt acești agenți ai Diavolului?

1. Aceia care acuză. EGWE 278.
2. Aceia care acționează din implus. Series A#1a, p 5.
3. Aceia care se poartă cu mânie. Series A#1a, p 5.
4. Aceia care au prejudecăți. Series A#1a, p 5.
5. Aceia care se poartă ca copii în asocierea lor unul cu celălalt. 11MR 49.
6. Aceia care permit ca diferențele de opinie să aducă răceală și indiferență către alții. 12MR 365.
7. Aceia care permit să existe neînțelegeri între frați. ST May 6, 1880.
8. Aceia care îngăduie îndoială în inimile lor. ST May 6, 1880.
9. Aceia care permit ca simțămintele personale să fie iritate cu ușurință. 12MR 365.
10. Aceia care îngăduiesc ca mândria lor să fie ușor supărată. 11MR 49.
11. Aceia care îngăduiesc ca eul să fie în centru. Pam #146, p 18.
12. Aceia care permit ca rădăcina amărăciunii să răsără și să fie dorită. 2MCP 639.
13. Aceia care îngăduiesc ca demnitatea lor să fie ușor lovită. 11MR 49.
14. Aceia care permit ca urechile lor să audă răul, și apoi să raporteze răul. HM Jan 1, 1892.
15. Aceia care permit ca simțurile lor să-și imagineze răul, și apoi să raporteze răul. HM Jan 1, 1892.
16. Aceia care permit limbii lor să aducă minciuni. HM Jan 1, 1892.
17. Aceia care se străduiesc cu nerăbdare să arate erorile fraților lor. 5T 238.
18. Aceia care sunt ambițioși pentru onoare. SC 73.
19. Aceia care sunt bârfitori. 15MR 163-164.
20. Aceia care cred în erezie. 2SM 79.
21. Aceia care se mușcă și se devorează unii pe alții. 5T 243.
22. Aceia care aduc sentimente diferite de credință. 1T 326-327.
23. Aceia care aduc vorbire de rău. PM 114.
24. Aceia care aduc îndoială. PM 114.

25. Aceia care aduc gelozie. PM 114.
26. Aceia care aduc un spirit de opoziție între creștini. RH July 5, 1887.
27. Aceia care aduc diferențiere. PM 114.
28. Aceia care aduc mânie în biserica lui Dumnezeu. RH July 5, 1887.
29. Aceia care aduc mândrie în biserica lui Dumnezeu. RH July 5, 1887.
30. Aceia care zidesc linii teritoriale de distincție între frați. 6MR 331.
31. Aceia care cauzează înstrăinare între frați. RH Jan 3, 1893.
32. Aceia care continuă să semene semințe de nemulțumire. 15MR 164.
33. Aceia care sunt pofticioși. 2 Petru 2:3.
34. Aceia care sunt în contradicție cu voința lui Dumnezeu. OHC 170.
35. Aceia care au un spirit de critică. 2SM 79; RH Aug 27, 1889.
36. Aceia care cauzează confuzie în biserica lui Dumnezeu. RH Jan 3, 1893.
37. Aceia care cauzează pe alții să devină eronați. 1888 Mat 1248.
38. Aceia care cauzează supărare între frați. RH Jan 3, 1893.
39. Aceia care cauzează greșeli în alții. 1888 Mat 1248.
40. Aceia care cauzează sau răspândesc descurajare. 18MR 366.
41. Aceia care aduc întristare. 18MR 366.
42. Aceia care cauzează slăbiciune. 18MR 366.
43. Aceia care acuză pe alții de rău când nu le oferă șansa de a răspunde la acuzație. HM Jan 1, 1892.
44. Aceia care acuză pe alții de rău fără a le explica cu claritate răul de care îi acuză. HM Jan 1, 1892.
45. Aceia cărora le plac invidia. CC 357.
46. Aceia cărora le plac răul în inimile lor. CC 357.
47. Aceia cărora le plac raporturi false care distrug influența acelor angajați în lucrarea lui Dumnezeu. 1T 251.
48. Aceia care sunt împietriți împotriva altora. 2MR 274.
49. Aceia care urăsc. 11MR 49.
50. Aceia care sunt răutăcioși. 11MR 49.
51. Aceia cărora le plac prejudecățile. PC 153.
52. Aceia care au sentimente de nemulțumire împotriva acelor care poartă povara lucrării. 1T 251.
53. Aceia care au un spirit de acuzație. RH Aug 27, 1861.
54. Aceia care sunt certăreți. 11MR 49.
55. Aceia care sunt suspicioși unii către alții. 12MR 365; CC 357.
56. Aceia care circulă raporturi false care distrug influența acelor angajați în lucrarea lui Dumnezeu. 1T 251.
57. Aceia care își închid ochii spre orice este apreciat și neprihănit în aceia de care lor nu le plac. HM Jan 1, 1892.
58. Aceia care aduc întunerice în biserica lui Dumnezeu. RH Jan 3, 1893.
59. Aceia care aduc necredință în biserica lui Dumnezeu. RH Jan 3, 1893.
60. Aceia care își contradic mărturia unui celuilalt. 8MR 67.
61. Aceia care contracarează eforturile tovarășilor lor de lucru. CD 401.
62. Aceia care contracarează învățăturile reformei sănătății. CD 401.
63. Aceia care crează amărăciune. 18MR 366.
64. Aceia care crează dezacord. 18MR 366.

65. Aceia care critică obiceiuri de îmbrăcare. RH Aug 27, 1889.
66. Aceia care critică manierele altora. RH Aug 27, 1889.
67. Aceia care îi critică pe cei aleși de Dumnezeu. 1888 Mat 1248.
68. Aceia care critică pe cei care sunt folosiți de Dumnezeu. 1888 Mat 1247.
69. Aceia cărora idolul cel mai iubit este eul. ST May 6, 1880.
70. Aceia care sunt înșelători. Pam #97, p 45.
71. Aceia care sunt dictatoriali. EGWE 278.
72. Aceia care nu sunt cinstiți. 2SM 79.
73. Aceia care au un spirit de a denunța. 2SM 79.
74. Aceia care lucrează prin bârfeală. Pam #97, p 45.
75. Aceia care nesocotesc corectarea. 1T 251.
76. Aceia care îi distrag pe lucrătorii lui Dumnezeu de a face lucrarea lor. RH Aug 27, 1861.
77. Aceia care distribuie aluatul acuzației împotriva altora. RH Jan 3, 1893.
78. Aceia care distribuie aluatul neîncrederii în alții. RH Jan 3, 1893.
79. Aceia care distribuie aluatul răutății împotriva altora. RH Jan 3, 1893.
80. Aceia care se despart în grupuri. 5T 243.
81. Aceia care lucrează în contra altora în aceeași lucrare. RH July 5, 1887.
82. Aceia care stăruiesc asupra diferențelor de opinie. 6MR 242.
83. Aceia care doresc să se retragă de la frații lor de aceeași credință. EGWE 278.
84. Aceia care sunt invidiosi. RH Nov 12, 1903; ST Nov 2, 1888; RH June 28, 1887; 11MR 49.
85. Aceia care bănuiesc rele despre alții. RH April 22, 1890; CC 357.
86. Aceia care înalță eul. RH Nov 12, 1903.
87. Aceia care înalță ideile lor ca fiind supreme. 2MR 275.
88. Aceia care înalță oipiniile lor ca fiind supreme. 2MR 275.
89. Aceia care-și țin urechile deschise la rapoarte care rănesc pe frații lor. 1888 Mat 1092.
90. Aceia care sunt acuzatori falși. RH Jan 3, 1893.
91. Aceia care sunt căutători de greșeli. ST May 6, 1880; 15MR 164; 1T 251; CC 357.
92. Aceia care sunt plini de faptele lor proprii. Pam #146, p 18.
93. Aceia care sunt plini de deșertăciune. RH April 22, 1890.
94. Aceia care au un interes deosebit în a găsi greșeli. RH July 5, 1887.
95. Aceia care se simt liberi de a condamna pe alții. 2MR 274.
96. Aceia care se luptă împotriva slujitorilor lui Dumnezeu. 1T 251.
97. Aceia care urmează simțămintele lor ca evidență suficientă. Pam #16, p 10.
98. Aceia care urmează impresii ca evidență suficientă. Pam #16, p 10.
99. Aceia care dau motive false în loc de cele corecte. Pam #97, p 45.
100. Aceia care se lasă în voia simțămintelor de invidie. ST May 6, 1880.
101. Aceia care se lasă în voia simțămintelor de gelozie. ST May 6, 1880.
102. Aceia care oferă simpatie acelor care au un spirit de opoziție. 1T 251.
103. Aceia care se aprind de mânie asupra diferitelor tangente. 8MR 67.
104. Aceia care urăsc muștrarea. 1T 251.
105. Aceia care au un spirit amar. 1T 251.
106. Aceia care au un spirit iritabil. 1T 251.
107. Aceia care au dușmănie pentru alții. 4SP 340.
108. Aceia care urăsc pe alții. 1888 Mat 1011.
109. Aceia care au foarte puțină îngăduință (răbdare) pentru alții. EGWE 277.

110. Aceia care au puțină iubire unii pentru alții. EGWE 276.
111. Aceia care au un spirit de opoziție. 1T 250.
112. Aceia care au o ambiție nesfințită. RH Nov 12, 1903; ST Nov 2, 1888.
113. Aceia care au temperamente nesfințite. EGWE 278.
114. Aceia care au inimi nesfințite. EGWE 278.
115. Aceia care au bariere între frații de culoare diferită. 6MR 331.
116. Aceia care se țin de păcat. 12MR 365.
117. Aceia care se țin în diferențiere unii cu alții. OHC 170.
118. Aceia care sunt impetuoși (pripitiți). SC 73.
119. Aceia care sunt interesați în treburile altora, însă care-și neglijează datoria lor. RH April 16, 1889.
120. Aceia care încurajează ura. 5T 243.
121. Aceia care încurajează cearta. 5T 243.
122. Aceia care introduc lucruri care cauzează diviziune. RH Sept 23, 1909.
123. Aceia care introduc lucruri care cauzează ceartă. RH Sept 23, 1909.
124. Aceia care sunt geloși de alții. AA 88; 1888 Mat 1011; ST Nov 2, 1888; RH June 28, 1887; Pam #97, p 45; 1T 251; 11MR 49; RH Aug 27, 1889.
125. Aceia care judecă. EGWE 278.
126. Aceia care pronunță judecată. RH Aug 27, 1889.
127. Aceia care țin lumina de la alții. 1888 Mat 1248.
128. Aceia care se uită la căderile altora. RH April 16, 1889.
129. Aceia care lucrează pentru a avea solii cu totul diferite de alții. 8MR 67.
130. Aceia care lucrează pentru a arăta rivalitate. RH July 5, 1887.
131. Aceia care se străduiesc să se arate superiori. RH July 5, 1887.
132. Aceia cărora le lipsesc o deschidere nobilă unii cu alții. Pam #97, p 45.
133. Aceia care conduc pe alții să ridice reproșul (imputare) împotriva acelorora de care nu le plac. HM Jan 1, 1892.
134. Aceia care permit invidiei să domnească. OHC 170.
135. Aceia care permit geloziei să domnească. OHC 170.
136. Aceia care permit certei să domnească. OHC 170.
137. Aceia care permit ca limba lor să exprime gelozia inimilor lor. 4T 337.
138. Aceia care se uită după defecte. CC 357.
139. Aceia care se uită după lucruri mărunte. 1888 Mat 1248.
140. Aceia care își pierd iubirea frățească. CC 357.
141. Aceia care își pierd iubirea pentru Hristos din inimile lor. CC 357.
142. Aceia care Îl pierd pe Hristos din vedere. CC 357.
143. Aceia careucid. 15MR 164.
144. Aceia care măresc greșelile acelorora de care lor nu le plac. HM Jan 1, 1892.
145. Aceia care învinovătesc un om pentru un cuvânt. 15MR 125.
146. Aceia care se îngrijesc de greșelile altora mai mult decât de ale lor. RH July 5, 1887.
147. Aceia care nesocotesc cuvintele de mustrare corectă care li se aduc. Pam #146, p 18.
148. Aceia care fac remarci pentru a lovi sau a necaji pe alții. EGWE 276.
149. Aceia care manifestă puțină răbdare pentru frații lor. EGWE 277.
150. Aceia care măsoară pe alții prin standardele lor proprii. RH Aug 27, 1889.
151. Aceia care murmură împotriva lui Dumnezeu. ST May 6, 1880.

152. Aceia care murmură împotriva fraților lor. ST May 6, 1880.
153. Aceia care nu sunt interesati și îngrijorați în mod egal de avantajele fraților lor. RH July 5, 1887.
154. Aceia care nu sunt interesati și îngrijorați în mod egal de succesul fraților lor. RH July 5, 1887.
155. Aceia care nu sunt repezi să discearnă erorile lor proprii. RH July 5, 1887.
156. Aceia care nu sunt repezi să discearnă greșelile lor proprii. RH July 5, 1887.
157. Aceia care nu s-au împăcat cu aceia pe care Dumnezeu i-a ales să aducă solia Sa. 1888 Mat 1245.
158. Aceia care nu sunt severi cu defectele lor de caracter. RH July 5, 1887.
159. Aceia care nu sunt înceți în a comunica suspiciunile lor altora. RH Jan 3, 1893.
160. Aceia care nu-și curăță templul sufletului lor. ST May 6, 1880; 4T 337.
161. Aceia care nu își iubesc toți frații lor. Pam #97, p 45.
162. Aceia care nu își iubesc aproapele lor ca pe ei înșiși. RH July 5 1887.
163. Aceia care nu își purifică inimile lor. ST May 6, 1880.
164. Aceia care nu doresc armonie între toți frații lor. Pam #97, p 45.
165. Aceia care nu au un interes deosebit pentru a face dreptate strictă în toate lucrurile cu alții. RH July, 5, 1887.
166. Aceia care se opun pentru a înforța ordine în mijlocul poporului lui Dumnezeu. RH Aug 27, 1861.
167. Aceia care se opun aleșilor lui Dumnezeu. 1888 Mat 1248.
168. Aceia care își fac cunoscut altora judecata lor despre alții. 2SM 79.
169. Aceia care se ocupă de lucruri neînsemnate, mărunte. 11MR 49.
170. Aceia care au prejudecăți împotriva altora. PC 153-154; 8T 84; 1888 Mat 1011.
171. Aceia care sunt mândri. RH April 22, 1890; ST May 6, 1880; RH Nov 12, 1903.
172. Aceia care participă în șoptiri secrete. Pam #97, p 45.
173. Aceia care prezintă pe alții într-o lumină falsă. RH July 5, 1887.
174. Aceia care pretind să aibe discernământ pentru a descoperi pete în caracter. RH Jan 3, 1893.
175. Aceia care pretind să aibe discernământ pentru a descoperi să aibe greșeli în caracter. RH Jan 3, 1893.
176. Aceia care promovează cearta. RH July 5, 1887.
177. Aceia care promovează diferențiere. RH July 5, 1887.
178. Aceia care arată cu degetul. 1888 Mat 1247.
179. Aceia care au un spirit întrebător (de îndoială). 2SM 79.
180. Aceia care au temperamente aprinse. SC 73.
181. Aceia care cere socoteală de ce a ales Dumnezeu pe unii pentru a face lucrarea Sa. 1888 Mat 1247.
182. Aceia care despică firul în patru în lucruri de o importanță neînsemnată. 6MR 242.
183. Aceia care despică firul în patru în lucruri care nu sunt un teste de la Dumnezeu. 6MR 242.
184. Aceia care sunt rebelioși. RH Jan 3, 1893.
185. Aceia care sunt plini de resentimente datorită unor pagube. SC 73.
186. Aceia care primesc rapoarte false care distrug influența acelor care sunt angajați în lucrarea lui Dumnezeu. 1T 251.
187. Aceia care refuză să detroneze eul pentru ca Isus să poată fi întronat în inimile lor. ST May 6, 1880.
188. Aceia care raportează supoziții ca fapte adevărate. HM Jan 1, 1892.

189. Aceia care raportează greșelile acelor de care lor nu le place. HM Jan 1, 1892.
190. Aceia care schiopătează lucrarea de avansare în mijlocul poporului lui Dumnezeu. RH Aug 27, 1861.
191. Aceia care schiopătează lucrarea de reformă în mijlocul poporului lui Dumnezeu. RH Aug 27, 1861.
192. Aceia care se afirmă singuri. SC 73.
193. Aceia care sunt egoiști. 4SP 340; RH April 22, 1890.
194. Aceia care vorbesc de trăsăturile rele de caracter ale altora. RH April 16, 1889.
195. Aceia care prin spiritul lor caută să contracareze influența predicatorului lui Hristos. 15MR 163-164.
196. Aceia care caută pete pe caracterele altora. 4T 337.
197. Aceia care caută greșeli în caracterele altora. 4T 337.
198. Aceia care caută slava lor înșiși. RH July 5, 1887.
199. Aceia care se prind de greșelile altora de care nu le plac. HM Jan 1, 1892.
200. Aceia care se așează ca judecători admițând gânduri rele. HM Jan 1, 1892.
201. Aceia care seamănă semințe de îndoială despre alții. 15MR 163-164.
202. Aceia care seamănă semințe de infidelitate despre alții. 15MR 163-164.
203. Aceia care vorbește rău de alții. 2MCP 639; 15MR 163-164.
204. Aceia care vorbesc cuvinte de deșertăciune. 1888 Mat 1247.
205. Aceia care răspândesc minciuni. 2SM 79.
206. Aceia care răspândesc învățături fanatice. RH Sept 12, 1893; Spiritual Gifts, vol 4b, p 159.
207. Aceia care răspândesc tristețe. 18MR 366.
208. Aceia care răspândesc altor minți amărăciunea lor despre alții. HM Jan 1, 1892.
209. Aceia care răspândesc altora gândirea lor de rău despre alții. HM Jan 1, 1892.
210. Aceia care răspândesc suspiciunile lor despre alții altora. HM Jan 1, 1892.
211. Aceia care răspândesc slăbiciune. 18MR 366.
212. Aceia care se țin deoparte de aceia pe care Dumnezeu îi folosește. 1888 Mat 1248.
213. Aceia care stau între Dumnezeu și oameni. 1888 Mat 1248.
214. Aceia care sunt gata să se opună fiecărui pas de avansare pe care Dumnezeu vrea ca poporul Său să-l facă. RH Aug 27, 1861.
215. Aceia care se străduiesc să fie diferiți și originali. 8MR 67.
216. Aceia care se luptă pentru supremație. RH Nov 12, 1903.
217. Aceia care sunt purtători de bârfe. ST May 6, 1880.
218. Aceia care se avantajează de greșelile altora. 1888 Mat 1247.
219. Aceia care iau dealuri mici (greutăți imaginare) și le măresc în munți. 15MR 145.
220. Aceia care răspândesc rapoarte despre alții. 1888 Mat 1092.
221. Aceia care vorbesc despre erorile altora. EGWE 279.
222. Aceia care vorbesc despre greșelile altora. EGWE 279.
223. Aceia care învață lucruri care nutresc neunire. RH Aug 27, 1861.
224. Aceia care dărâmă ceea ce Dumnezeu plănuiește să zidească. RH Aug 27, 1861.
225. Aceia care vorbesc altora mai întâi în loc să vorbească acelor direct. Pam #97, p 45.
226. Aceia care gândesc rău unii de alții. 2MCP 639.
227. Aceia care încearcă să prindă pe alții în cuvintele lor. 15MR 125.
228. Aceia care încearcă să contracareze lucrul care trebuie să fie făcut. Pam # 146, p 18.
229. Aceia care sunt nesupuși. ST May 6, 1880.

230. Aceia care își folosesc influența pentru a contracara influența predicatorului lui Hristos. 15MR 163-164.
231. Aceia care își folosesc cuvintele pentru a contracara influența predicatorului lui Hristos. 15MR 163-164.
232. Aceia care se uită după rele în alții. 1T 251.
233. Aceia care se uită cu nerăbdare după rău în aceia de care lor nu le place. HM Jan 1, 1892.
234. Aceia care se uită după erori în frați. 5T 238.
235. Aceia care se uită la alții cu neîncredere. Pam #97, p 45.
236. Aceia care se uită la alții cu gelozie. Pam # 97, p 45.
237. Aceia care slăbesc biserica lui Hristos. RH Jan 3, 1893.
238. Aceia care nu vor veni de partea dreptății. Pam # 146, p 18.
239. Aceia care nu vor consimți să-și corecteze greșelile. Pam #146, p 18.
240. Aceia care nu vor umbla în lumină. Pam #146, p 18.
241. Aceia care lucrează pentru a fi stimați. RH July 5, 1887.
242. Aceia care lucrează pentru a înalța eul. RH July 5, 1887.
243. Aceia care plănuiesc pentru interesul lor egoist. RH July 5, 1887.
244. Aceia care sunt zeloși să răspândească rapoarte false. 1T 251.

După ce am citit această listă cu roadele manifestate de agenții lui Satana, majoritatea dintre noi ne-am găsi vinovați în a ajuta Diavolul și fiind folosiți din ignoranță de el pentru a preveni ca unitatea să i-a loc în mijlocul nostru. Însă aceasta ne aduce un punct important: noi am fi cu siguranță pierduți dacă Dumnezeu ne-ar fi tratat așa cum noi ne tratăm unii pe alții!

“Noi am fi într-o stare nenorocită dacă Dumnezeu cerului ar fi fost ca și noi, și ne-ar fi tratat după cum noi suntem înclinați să ne tratăm unii pe alții. Mulțumim lui Dumnezeu că gândurile Sale nu sunt gândurile noastre, și nici căile Sale căile noastre....Dacă noi avem iubirea lui Isus, vom iubi pe aceia pentru care El a murit.” RH Aug 27, 1889.

Însă noi nu trebuie să continuăm să mai fim folosiți de Diavolul! Hristos poate să ne scape de tot eul și de orice păcat pentru ca să nu mai fim folosiți de Satana lucrând spre a împiedica rugăciunea lui Hristos pentru a unitate vizibilă în mijlocul poporului Său. Astfel pentru aceia care într-adevăr doresc să urmeze pe Dumnezeu și să împlinească voința Sa, Dumnezeu dorește să lucreze pentru voi ca să împliniți buna Sa plăcere. (Filipeni 2:12-13). Astfel unitatea va fi dorința și ținta voastră.! De aceea, care este cheia de care vom avea nevoie pentru a evita aceasta și care este mijlocul cel mai plin de succes în a păstra biserica lui Dumnezeu într-o stare de slăbiciune?

“...nu-i dați loc dușmanului prin a vă lasă să gândiți rău și să vorbiți rău, --mijlocul său cel mai plin de succes în a ține biserica într-o stare slăbită și neconvertită.” AUCR April 15, 1905.

“...această vorbire lumească și senzuală, ușoară și fără sens, această gesticulare și glumă, acest raport fals, bolborăsind, și gândind rău de alții....Slăbește biserica.” Faith and Works, p 79.

Care este cel mai mare păcat înaintea lui Dumnezeu?

“Dumnezeu nu Se separă de poporul Său, ci poporul Său se separă de Dumnezeu prin cursa lor de acțiune. Și **nu cunosc un al păcat mai mare înaintea lui Dumnezeu decât nutrind gelozia și ura către frați, și introducând uneltele de război împotriva lor.**” 1888 Mat, 1011.

Și unde este sursa fiecărei lucrări rele?

“Mândria inimii, dacă este nutrită, crează invidie, gândire de rău de alții, și chiar răzbunare.”
15MR 188.

“Pentru că acolo unde este invidie și ceartă, acolo este confuzie și orice lucru rău.” Iacov
3:16.

“Unde invidia și gelozia sunt nutrite, acolo este orice lucru rău.” RH June 28, 1887.

Cum este aceasta adevărat?

“Invidia și gelozia sunt ca două surori care se unesc împreună în lucrările lor. Invidia va conduce un om să dorească vreun lucru bun pe care altul îl are, și îl va face să folosească orice mijloc din puterea sa să doboare și să rănească caracterul și reputația aceluia în locul căruia el dorește să fie. Minciună, cuvinte auzite, rapoarte defăimatoare sunt circulate, și orice se poate folosi va fi angajat pentru a pune pe omul invidiat într-o lumină nefavorabilă înaintea oamenilor. Gelozia îl conduce pe om să suspecteze pe altul căutând să-l lipsească de avantaje și poziție.” ST Nov 2, 1888 (vezi deasemenea 15MR 149).

De ce este Satana atât de plin de succes între noi?

“Nu contează cât de curat este caracterul și viața acelor care vorbesc oamenilor cuvintele lui Dumnezeu; aceasta nu le aduce nici un credit....Însă dacă un raport fals este circulat, dacă printr-o deducție sau presupunere acuzatoare este aruncată asupra caracterului ambasadorului lui Hristos, cu ce credulitate abzurdă este primită! Cât de mulți sunt gata să mărească și să răspândească calomnia! Asemenea își descoperă caracterul lor real.” 1SM 72-73.

Însă cum pot acești agenți ai lui Satana să creadă că ei lucrează pentru Dumnezeu prin a răspândi minciuni și bănuieli răutăcioase?

“Cel care își deschide inima la sugestiile dușmanului prin bănuire răutăcioasă și gelozie deseori construiește în mod greșit această înclinație rea ca fiind o prevedere deosebită, discriminare sau discernământ pentru a detecta vinovăția și motivele rele din alții; el privește aceasta ca un dar prețios dăruit lui, și el se retrage de la frații lui, cu care el ar trebuie să fie în armonie. El se suie pe scaunul de judecată și își închide inima împotriva aceluia care el a crezut că a greșit, ca și cum el însuși ar fi fost deasupra ispitei. Isus se separă de el, și îl lasă să umble în scânteile aprinse de el.

“Nimeni dintre voi să nu se laude împotriva adevărului pretinzând că spiritul său este o consecință necesară de credincioșie în corectarea relelor și în a sta în apărarea adevărului. O asemenea înțelepciune are mulți admiratori, însă este foarte înșelătoare și dăunătoare. **Nu vine de sus, ci este roada inimii care are nevoie de regenerare. Originatorul acesteia este însuși Satana...**

“Fie ca Dumnezeu să se îndure de aceia care se uită, așa cum au făcut fariseii, pentru a căuta să condamne în frații lor, și care se mândresc cu discernământul lor foarte ascuțit. Acea ce ei numesc discernământ este un spirit de critică rece și satanic, suspiciune ascuțită pentru a acuza suflete de o intenție rea care sunt mai puțin vinovați decât ei înșiși. Ei sunt ca și dușmanul lui Dumnezeu, acuzatori ai fraților lor.” 15MR 180.

“Nu există aceleași rele și acuma care au fost la temelia ruinei lui Cora? Mândria și ambiția sunt răspândite pretutindeni; și când acestea sunt nutrite ele deschid ușa invidiei, și luptându-se

pentru supremație; sufletul este înstrăinat de Dumnezeu, și nerealizand este atras în rândurile lui Satana. Asemenea lui Cora și tovarășilor lor, mulți, chiar și dintre cei preținși urmași ai lui Hristos, se gândesc, plănuiesc și lucrează cu sârguință pentru înălțarea de sine, pentru ca în ordine să câștige simpatia și suportul oamenilor, ei sunt gata pentru a perverti adevărul, falsificând și reprezentând în mod greșit slujitorii Domnului, și chiar acuzându-i cu motivele înjositoare de care sunt inspirate sufletele lor. **Prin reiterarea minciunii cu persistentă, și aceasta împotriva oricărei evidențe, la urmă ei ajung să creadă că este adevăr. În timp ce se străduiesc să distrugă încrederea oamenilor din oamenii care sunt conduși de Dumnezeu, ei într-adevăr cred că ei sunt angajați într-o lucrare bună, făcând cu adevărat lucrarea lui Dumnezeu.**” RH Nov 12, 1903.

Noi cu siguranță avem același spirit de rebeliune a lui Cora și al tovarășilor lui între poporul nostru separat de astăzi! Încă n-a murit, ci este foarte activ. Însă avem noi vreo putere să oprim pe Satana de a nu mai lucra printre noi? Putem noi să contracarăm planurile sale de dezbinare între noi?

“O dată cu apropierea timpului de criză, este vital ca armonia și unitatea să existe între instrumentele Domnului...În timp ce el [Lucifer] caută să unească agenții săi în a se lupta împotriva adevărului el va lucra să dezbine și să împrăștie susținătorii lui. Gelozia, bănuiala, vorbirea de rău sunt instigate de el pentru a produce ceartă și neînțelegere. **Membrii bisericii lui Hristos au puterea să contracareze scopul adversarului sufletelor. Untr-un timp ca acesta nu lăsați ca să fie găsiți în diferențiere unul cu celălalt sau cu oricare din lucrătorii lui Domnului. În mijlocul discordiei generale să fie un loc unde există armonie și unitate pentru că Biblia este făcută călăuza vieții.** Poporul lui Dumnezeu trebuie să simtă că o responsabilitate se odihnește asupra lor pentru a ridica instrumentele Sale.” PM 114.

Astfel astăzi există două grupuri de oameni separați, și parabola viei și al mlădițelor este o descriere perfectă.

“Am căutat să impresionez pe oameni lecția acelei parabole minunate al viei și al mlădițelor. [Ioan 15:1-6 citat]. Există două feluri de legături dintre vie și mlădițe; una este înșelătoare și superficială.” Church and Sabbath School Bulletin, March 3, 1899.

În parabola din Ioan 15:1-6, există două feluri de legături al mlădițelor cu via sau Hristos. Un grup de mlădițe au o legătură strânsă, și sunt îngrijite de Vier și aduc multă roadă; în timp ce celălalt grup de mlădițe au o legătură înșelătoare și aduc doar frunze, care sunt tăiate de pe vie, se usucă iar la urmă vor fi arse. Însă acele mlădițe care au o legătură strânsă cu Hristos, sunt într-o uniune apropiată unitate orice altă mlădiță care este strânsă unită și aduce multă roadă pentru Vier.

“...Am insistat mult asupra importanței unei uniuni apropiate al membrilor bisericii lui Hristos unii cu ceilalți, și cu El, după cum este ilustrat în parabola viței de vie în capitolul cincisprezece din Ioan.” RH Aug 29, 1907.

“...mlădițele din Vița de vie adevărată care sunt aduse în unitate prin legătura lor cu trunchiul de Vița de vie. Acolo trebuie să fie unitate în diversitatea lor. Individualitatea este prezervată; pentru ca o mlădiță nu se poate contopi în același trunchi; însă cu toate acestea fiecare mlădiță individuală trebuie să fie în părtășie cu cealaltă dacă sunt unite de părintele trunchi.” 6MR 104. (Vezi deasemenea RH Nov, 1897; AA 20; 5BC 1148).

În timp ce aceste mlădițe înșelătoare sunt superficiale Domnului, care nu au o apropiere strânsă cu Hristos, nu sunt într-o uniune apropiată cu celelalte mlădițe, ci aduc doar frunze.

“Aceia care sunt într-adevăr în legătură cu El [Hristos] nu pot să se diferențieze unul cu celălalt. Duhul Său stăpânind în inimă va crea armonie, iubire, și unitate. Opozitul acesteia este văzut între copiii lui Satana.” 5T 28.

“În ultima vreme unii oameni s-au trezit printre noi care pretind să fie slujitorii lui Hristos, însă lucrarea cărora este opusă acelei unități pe care Domnul nostru a stabilit-o în biserică....Unii se uită la tovarășii lor lucrători și sunt nerăbdători să le arate erorile lor, când de fapt ei ar trebui să fie căutători sârguincioși pentru a-și pregăti sufletele lor proprii pentru conflictul cel mare care le stă înaintea. Mântuitorul le poruncește: ‘Învățați de la Mine pentru că Eu sunt blând și smerit în inimă: și voi veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.’” 5T 238.

Ce fel de mlădiță doriți să fiți? O mlădiță adevărată sau o mlădiță falsă și superficială? Veți arăta cu claritate altora ce fel de mlădiță sunteți prin faptele și cuvintele voastre? Prin faptele și cuvintele voastre veți arăta că lucrați pentru unitate, fiind slujitorii adevărați ai lui Dumnezeu – secerând viața veșnică; sau că lucrați să vă opuneți unității, fiind slujitorii adevărați lui Satana – secerând distrugerea veșnică prin foc! Noi suntem fie lucrători sau agenți pentru Dumnezeu, sau lucrători și agenți ai diavolului!

“Cele două mari puteri din luptă lucrează, una de jos, cealaltă de sus. **Fiecare om se află sub influența secretă uneia sau celeilalte, și faptele sale descoperă caracterul inspirației de unde vin.** Aceia care sunt uniți cu Hristos vor lucra întotdeauna în liniile lui Hristos. Aceia care sunt în uniune cu Satana vor lucra sub inspirația liderului lor, opus puterii și lucrării Duhului Sfânt. Voința omului este lăsat liber să acționeze, și prin acțiunea sa descoperă ce fel de spirit mișcă asupra inimii lui. ‘Îi veți cunoaște după roadele lor.’” 1888 Mat, 1508 (vezi deasemenea 2SP 141; 6T 238-239).

Astfel noi toți vom fi în unitate cu vreo putere – fie cu a lui Hristos sau cu a lui Satana. Aceia care refuză să fie în unitate deplină cu Hristos și cu poporul Său vor căuta să fie în unire cu antihristul!

“Oamenii își iau pozițiile lor, după alegerea lor....Toți care au refuzat să fie învățați de Dumnezeu, țin la tradițiile oamenilor. La urmă ei trec de partea cealaltă a dușmanului, împotriva lui Dumnezeu, și este scris, ‘antihrist.’ Poporul lui Dumnezeu care înțelege poziția noastră în istoria acestei lumi sunt cu urechile deschise și cu inimile înmuiate și liniștite, presându-se împreună în unitate--una cu Hristos. **Aceia care nu vor practica lecțiile lui Hristos, ci se vor ține în mână pentru a se modela înșiși, vor găsi în anihrist centrul uniunii lor.**” Series A#9, 55-56.

Astfel, unde este cel mai mare dușman al unității de găsit? În lume? NU! Ci din rândurile noastre separate – chiar din mijlocul nostru!

“Nu opoziția lumii este cea mai periculoasă bisericii lui Hristos. Este răul nutrit în inimile credincioșilor care lucrează dezastrul lor cel mai mare și cu siguranță dăunează preogresului cauzei lui Dumnezeu.” AA 549.

“Nu opoziția lumii este cea de care ne trebuie să ne fie frică; **ci este elementul care lucrează între noi care a împiedicat solia.** Eficiența în mișcărilor pentru extinderea adevărilor depinde de acțiunea armonioasă al acelor care pretind să-l creadă. Iubirea și încrederea constituie o forță morală care ar fi unit bisericile noastre, și ar fi asigurat o acțiune armonioasă; însă răceala și neîncrederea au adus dezbinare care ne-a tăiat de puterea noastră.” General Conference Daily Bulletin Feb 28, 1893. (Vezi deasemenea ST Jan 3, 1884; CC 357).

Și pentru că aceasta este astfel, de ce devin unii din oamenii noștri agenții lui Satana și dușmanii noștri cei mai răi?

“Dacă omului nu i se dă harul transformator al cerului, el nu va avea dispoziția pentru a se opune sfaturilor lui Satana, și va deveni amagitorul binevoitor al dușmanului.” 13 MR 383.

Care este motivul cel mai mare pentru necazurile bisericii?

“Abuzurile aduse asupra stomacului prin gratificarea apetitului sunt **sursa cea mai roditoare al necazurilor bisericii**. Aceia care mănâncă și lucrează necumpătați și irațional, vorbesc și lucrează în mod irațional. Un om necumpătat nu poate fi un om răbdător Păcatul unei mâncări necumpătate, mănâcând prea des, prea mult, și o mâncare bogată (în grăsime), nesănătoasă, distruge acțiunea sănătoasă al organelor digestive, afectează creierul, pervertește judecata, prevenind o gândire și acțiune rațională, calmă și sănătoasă. Și aceasta este sursa roditoare al necazurilor bisericii.” 1T 618-619.

Care cauza cea mai mare al necazurilor bisericii?

“Tot așa și limba este un mic mădular, și se fâleşte cu lucruri mari. Iată, un foc mic ce mare pădure aprinde! Limba este și ea un foc, este o lume de nelegiuiri. Ea este aceea dintre mădularele noastre, care întinează tot trupul și aprinde roata vieții, când este aprinsă de folul gheenei. Toate soiurile de fiare, de păsări de taratoare, de viețuitoare de mare se îmblânzesc, și au fost îmblânzite de neamul omonesc, dar limba nici un om n-o poate îmblânzi. Ea este un rău, care nu se poate înfrâna, este plină de o otravă de moarte.” Iacov 3:5-8.

“Mult mai multe distrageri și răutate din biserică sunt cauzate de o folosire greșită al limbii, printr-o lipsă de a governa vorbirea, decât de orice altceva.” 15MR 183.

“E imposibil a exprima durerea și necazul cauzat de o limbă falsă....Urmașii preinși ai lui Hristos ar trebui să realizeze că influența cuvintelor și faptelor lor nu are doar o influență asupra lor, însă se extinde în afara bisericii. Dacă ei ar putea vedea răul lucrat de cuvintele lor neatente, de repetarea rapoartelor imprecise, muștrărilor nedrepte, acolo ar fi mult mai puțină vorbire și mai multă rugăciune când creștinii se adună împreună.” RH Oct 19, 1886.

Această problemă al limbii este menționată destul de des în cuvântul lui Dumnezeu (vezi deasemenea RH July 21, 1904). Dacă noi am putea doar să ne controlăm limbile, noi am putea să devenim perfecți!

“Toți greșim în multe feluri. Dacă nu greșește cineva în vorbire, este un om desăvârșit, și poate să-și țină în frâu tot trupul.” Iacov 3:2.

Atunci cum vom putea să înfrângem pe Satana și lucrarea sa distrugătoare de dezbinare între noi?

“Dușmanului sufletelor nu i s-a permis să citească gândurile oamenilor; însă el este un observator atent, iar el notează cuvintele; el socotește faptele, și își adaptează ispitele cu dibăcie pentru a întâlni cazurile acelor care se așează înaintea puterii sale. Dacă noi ne-am strădui să ne reținem gândurile și simțămintele păcătoase, nefăcându-le cunoscute în cuvinte sau fapte, Satana ar fi înfrânt; pentru că el n-ar putea să-și pregătească ispitele sale amăgitoare pentru a întâlni cazul. Însă cât de des creștinii preinși, prin lipsă lor de control, deschid ușă dușmanului sufletelor!

Dezbinări și chiar certuri amare care ar dizgrația comunitatea lumescă, se întâmplă des în biserici, pentru că acolo este atât de puțin efort pentru a controla simțăminte rele, și pentru a reține orice cuvânt de care Satana s-ar putea avantaja. Imediat ce un simțământ de înstrăinare se ridică, lucrul aceasta este adus înaintea lui Satana pentru inspecția sa, și oportunitatea oferită lui pentru a-și folosi înțelepciunea și abilitatea să ca a șarpelui pentru a dezbină și distruge biserica....Satana și îngerii lui sunt activi la lucru pentru a-și asigura o recoltă de la sămânța semănată astfel. Cei lumești se uită și exclamă în batjocoră, ‘priviți cum acești creștini se urăsc unii pe alții! Dacă aceasta este religie, noi nu o dorim.’ Iar ei se uită asupra lor și asupra caracterelor ireligioase cu mare satisfacere. Astfel ei sunt conformați în nepocăința lor, și Satana se bucură de succesul său.” RH March 22, 1887.

Astfel întreaga problemă al dezbinării noastre se învâрте în jurul nostru în **A NU ÎMPLINI VOINȚA LUI DUMNEZEU!**

“Acolo este înstrăinare și diviziune unde n-ar trebui să existe niciuna între aceia care pretind a fi copiii lui Dumnezeu; și **motivul pentru care se întâmplă aceasta este pentru că oamenii aud și citesc cuvintele lui Hristos, însă nu le împlinesc.**” RH July 22, 1890.

Pentru credincioșii separați ai Adevărului Prezent dintre noi care doresc să fie împlinitori ai voinței lui Dumnezeu; pentru aceia care doresc să fie într-o unitate perfectă unul cu celălalt – fiind agenții lui Hristos și secerând viața veșnică dacă sunt credincioși până la sfârșit, ce trebuie să facem?

CARE ESTE SECRETUL PENTRU UNITATE?

“Secretul pentru unitate este unirea cu Hristos. Hristos este marele centru. Noi ne vom apropia unii de alții în proporție cu apropierea noastră de centru. Uniți cu Hristos, noi cu siguranță vom fi uniți cu frații noștri de credință.” PC 153.

“Secretul unității este găsit în egalitatea credincioșilor în Hristos. Motivul pentru toate dezbinările, neînțelegerile și diferențele sunt găsite în separarea de Hristos. Hristos este centrul la care toți ar trebui să fie atrași, cu cât mai aproape noi venim împreună în simțire, în simpatie, în iubire, crescând în caracterul și imaginea lui Isus.” 1SM 259.

“Isus Hristos este singura mare Unitate; el are atributele care armonizează toate diversitățile.” YI Aug 19, 1897. (Vezi deasemenea AH 179; 5BC 1148; DA 660; TDG 51; UL 36; LHU 292, 296; 1888 Mat 1092-1093).

Aceasta ni s-a arătat cu claritate uitându-ne la exemplul unei roți de bicicletă care are spițe. Cu cât mai departe sunt spițele de centru roții, cu atât mai departe sunt de celelalte spițe. Însă cu cât mai aproape sunt spițele de centrul roții, cu atât mai mult se apropie. Tot așa și cu noi: cu cât mai aproape suntem de Hristos, cu atât mai aproape vom fi unii de ceilalți. Însă dacă nu suntem uniți unii cu ceilalți ne arată clar că noi nu suntem uniți cu Hristos deasemenea.

“Când poporul lui Dumnezeu sunt una cu El, ei vor fi una cu ceilalți. **Unitatea și iubirea lor va mărturisi despre adevărata lor unitate cu Hristos.**” 15MR 86-87.

Însă există și alte chei esențiale pentru unitate.

“Rugăciunea ne unește unul cu celălalt și cu Dumnezeu. Rugăciunea aduce pe Isus de partea noastră...” RH Oct 30, 1900.

Ce altceva este o cheie esențială pentru unitate?

“Duhul Sfânt va crea unitate.” LHU 296.

“Până când Duhul Sfânt nu este acceptat și permis să își îndeplinească lucrarea asupra inimii, fiecare persoană se va strădui să devină un centru de influență pentru el însuși. Însă noi știm din experiența noastră că o subordonare armonioasă Spiritului lui Dumnezeu este odihnă, și pace, și bucurie.” Bible Training School, March 1, 1909.

“Toate dificultățile sunt rezolvate cu ușurință, toate greșelile ușor îndreptate, când ființele umane sunt sub controlul Duhului lui Dumnezeu.” SpM 347 (vezi deasemenea OHC 170).

Ce altceva este o cheie esențială pentru unitate?

“Prin Duhul Sfânt, Hristos va decide mai clar aceluia care vor crede în El ceea ce El a inspirat oamenii sfinți să scrie în privința adevărului. Și astfel este că unitatea pentru care Hristos S-a rugat va fi îndeplinită.” Gospel Workers (1892 edition), p 391.

“Sfințire, unitate, pace--toate pot fi ale noastre prin adevăr.” OHC 329. (Vezi deasemenea RH Feb 16, 1892, March 4, 1890).

Care o altă cheie este esențială pentru unitate?

“Aceia care umblă în lumina lui Hristos nu refuză nici o solie al adevărului, și roada acceptării lor al adevărului este unitate între ei. Hristos este centrul lor, Hristos este pentru ei calea, adevărul și viața. Însă aceia care doar strigă, ‘Hristos, Hristos,’ și nu acceptă cuvintele lui Hristos, nu sunt părtași ai naturii Sale divine, și nu mănâncă din carnea Sa, și nu bea din sângele Său. Aceia care trăiesc din orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu nu vor și nu vor putea să trăiască în neînțelegeri...Aceasta este unitatea care va exista între aceia în al căror inimi Hristos este format, nădejdea slavei.” ST May 23, 1895.

“El [Apost. Pavel] i-a avertizat [pe galateni] că dacă ei vor permite ură și ceartă, dezbinare în grupuri, și ca și brutele mușcându-se și devorându-se unii pe alții, ei vor aduce asupra lor nefericire prezentă și ruină în viitor. Nu a fost decât o cale pentru a preveni aceste rele teribile și aceea a fost...a ‘umbla în Duhul.’ Ei trebuie să caute printr-o rugăciune continuă călăuzirea Duhului Sfânt, care-i va conduce la iubire și unitate.” 5T 243.

Și care altă cheie este esențială pentru unitate?

“Acest plan [salvând suflete din capcana lui Satana pentru a privi pe Mielul lui Dumnezeu] a unit pe credincioși cu Dumnezeu ca un om. Una din regulile vieții este principiul acțiunii. Un lanț de dependență reciprocă făcut stabil până la tronul lui Dumnezeu, trece în jur fiecare suflet cumpărat de sânge....Influențe reformatoare distrug dorința de a face răul; agențiile sfinte ale cerului sfințesc sufletul și aleg agentul uman să lucreze pentru Dumnezeu.” RH June 5, 1900.

Astfel pentru a avea o unitate vizibilă care să dureze între poporul nostru separat și în bisericile noastre din case noi trebuie să ne rugăm ca prin Duhul Sfânt să putem ști și să înțelegem

adevărul pentru ca să urmărim aceasta fără nici o greșeală, și astfel să fim legați de și în uniune cu Hristos! Atunci vom putea să răspândim adevărul și pe Hristos unei lumi peritoare. Făcând aceasta noi vom elimina toate barierele care ne țin de la unitatea unuia cu celălalt în aceeași credință! Și prin a ne uni unii cu ceilalți din aceeași credință, noi am îndeplini porunca lui Hristos “voi toți sunteți frați!” (Matei 23:8). Dumnezeu nu ne-a spus “voi toți sunteți clonuri” sau “voi toți sunteți păpuși,” ci “voi toți sunteți frați.” Atunci cum se face că devenim astfel, fiind atât de diferiți în personalitate unul de celălalt?

“Apostolii s-au diferit mult în obiceiuri și dispoziții. Acolo a fost vameșul Levi -Matei, și zelotul înfocat Simon, urătorul necompromis al autorității Romei; Petru cel impulsiv și generos; și Iuda cu un spirit dur; Toma cu o inimă adevărată, însă timid și înfricoșător, Filip încet de inimă și înclinat spre îndoială, și fiii lui Zebedei ambițioși și gata întotdeauna să vorbească, cu frații lor. Aceștia au fost aduși împreună, cu greșelile lor diferite, toți cu tendințe cultivate și moștenite spre rău însă în și prin Hristos ei au trebuit să locuiască în familia lui Dumnezeu, învățând să devină una în credință, în doctrină, în duh. Ei au avut testele lor, necazuri, diferențele lor de opinie; însă în timp ce Hristos a rămas în inimă, acolo n-a putut să fie neînțelegeră. Iubire Sa ar conduce să se iubească unii pe alții; lecțiile Învățătorului ar conduce spre armonizarea tuturor diferențelor, aducând pe ucenici în unitate, până când ei toți ar fi un gând și o judecată. **Hristos este marele centru, și ei s-ar apropia unul de celălalt doar în proporție cu apropierea lor de centru.**” DA 296.

“...poporul lui Dumnezeu trebuie să se păzească de pericolul de a condamna metodele lucrătorilor individuali care sunt conduși de Domnul pentru a face o lucrare deosebită pentru care doar puțini sunt potriviți s-o facă. Lăsați ca frații din poziții de responsabilitate să fie înceteți să critice mișcările care nu sunt în armonie perfectă cu metodele lor de lucru. Fie ca ei niciodată să nu presupună că fiecare plan trebuie să reflecteze personalitatea lor proprie. Să nu le fie frică să se încreadă în metodele altora; pentru că prin a-și reține încrederea lor de la un frate lucrător care în umilință și cu zel consacrat face un lucru deosebit după planul lui Dumnezeu, ei dăunează avansării cauzei Domnului.” 9T 259. (Vezi deasemenea OHC 169; 6T 235; 1888 Mat 1154).

A fost doar după ce ucenicii au venit în armonie deplină și în unitate unii cu ceilalți în iubire că Domnul a recunoscut faptul aceasta prin a revarsa Duhul Său cel Sfânt asupra lor în puterea ploii timpurii.

“Înainte ca puterea Duhului Sfânt să se fi odihnit asupra ucenicilor, ei au petrecut zece zile înaintea lui Dumnezeu în post și rugăciune și mărturisire a păcatelor. După ce ei s-au unit, cerurile s-au deschis, slava lui Dumnezeu a fost descoperită, și Duhul Sfânt a venit asupra lor. Apoi ei au mers înainte proclamând evanghelia cu putere, și sub influența Duhului cincii mii au fost convertiți într-o singură zi.” Sermons and Talks, vol 2, p 203 (Manuscript 77, 1902).

Tot așa, noi nu vom avea nici o speranță de a primi coborârea Duhului Sfânt în ploaia târzie până când nu venim într-o armonie perfectă și unitate iubitoare unul cu celălalt în această credință prețioasă și separată.

“Mi-aș fi dorit să am puterea de a prezenta subiectul altora așa cum mi s-a prezentat și mie. Chiar înainte de coborârea Sa până în adâncurile cele mai umiltoare, Mântuitorul Și-a ridicat ochii spre ceruri, și S-a rugat ca ucenicii Săi să poată fi una. El a spus, [Ioan 17:20-23 citat]. **Biserica, ca un întreg niciodată nu va primi ploaia târzie dacă nu vor pune la o parte toată invidia, gândirea de rău și vorbirea de rău. Aceia care au nutrit ură în inimă până când s-a întărit și a devenit o parte al caracterului lor, trebuie să aibe o experiență diferită dacă vor să facă parte**

din ploaia târzie. Mulți nu sunt treji la faptul că Domnul testează și îi încearcă pentru a manifesta dacă ei într-adevăr îl iubesc pe Isus. Spiritul și atitudinea manifestată către frații lor, arată spiritul și atitudinea lor către Dumnezeu. Mare dezonoare este adusă lui Isus Hristos de aceia care pretind să fie ucenicii Lui...e imposibil pentru cineva să aibe iubirea lui Dumnezeu , și să nu aibe compasiune pentru aproapele lor. Iubirea lui Isus din inimă întotdeauna va fi descoperită într-o compasiune duioasă pentru sufletele acelora pentru care Hristos a plătit un preț atât de drag.” HM Aug 1, 1896. (Vezi desemenia RH Feb 25, 1890; TM 399).

Toată invidia, gândirea de rău, mărturisind strâmb, bârfind, distrugerea caracterului, răspândind rumori, dezbinare, neînțelegere, etc., trebuie să fie puse deoparte de la noi și de la bisericile noastre din case cu toată repeziciunea, și să fie înlocuită cu o armonie iubitoare și unitate unii pentru ceilalți. Dacă aceasta nu se întâmplă între poporul nostru separat și bisericile din case, noi vom fi lăsați fără ploaia târzie—văzând că alții sunt aleși să termine lucrarea lui Dumnezeu, uitându-ne la alții primid ploaia târzie și văzând că alții ne vor lua coroanele noastre cerești, în timp ce noi ne uscăm fără Hristos gata de a fi arși! Noi trebuie să fim “voi toți sunteți frați!”

Însă ce înseamnă “voi toți sunteți frați?” Haideți să examinăm câteva mărturii despre aceasta. “Voi nu sunteți ai voștri, pentru că ați fost cumpărați cu un preț’ (1Cor 6:19-20). Dumnezeu este proprietarul nostru. Același sânge care a cumpărat un frate, l-a cumpărat și pe următorul. Toți sunt născuți din Dumnezeu de același Duh. Toți sunt membrii ai aceluiaș trup, și sunt lucrați de același Duh....Menținerea tuturor vine de la aceeași sursă. Noi nu trebui să gândim că este o virtute să ne diferim. Noi suntem în legături apropiate de relație unul cu celalalt. Dacă același curent de energie curge prin mințile și inimile noastre, noi vom acționa în armonie. A nu reuși să facem aceasta, **noi negăm Sursa întregii vieți spirituale.** 8MR 69.

“Fiecare lucrător trebuie să fie lucrător împreună cu Dumnezeu. Nici o ființă umană nu trebuie pusă într-un loc inferior pentru a fi stăpânit de vreun om, indiferent de poziția sa. Nimeni nu trebuie să fie ținut de a-și exprima opinia sa.” 1888 Mat 1680-1681.

“În biserica lui Dumnezeu nimeni nu trebuie să se așeze într-o poziție de putere stăpânitoare (împărătească) și autoritate...Fiți politicoși în vorbire, foarte amabili în purtare.” Bible Training School, May 1, 1903.

“În faptul că oamenii sunt agenți morali liberi, Dumnezeu ne învață să nu fim forțați sau siliți într-o cursă de acțiune, deasemenea ca ființe responsabile în conlucrare cu Dumnezeu noi trebui să reprezentăm pe Dumnezeu în caracter. Noi trebuie să avem un interes în fratele nostru, în aproapele nostru, de toți cei din jur.” 5BC 1098.

“Domnul se uită asupra creaturilor pe care El le-a făcut cu compasiune, indiferent cărei rase ei aparțin. Dumnezeu ‘a făcut toate popoarele de oameni dintr-un singur sânge’ ...Dumnezeu este Tatăl nostru comun, și fiecare dintre noi este păzitorul fratelui său.” RH Jan 21, 1896.

“Nu scuzați nimica în voi înșivă ce ați condamna în altul...Fiți atenți cum tratați pe cel cumpărat de sângele Său.” Pam #66, p 8-9.

“Ce poate conduce pe frați să prezinte înaintea lumii opinii opozite, fără ca mai întâi să vină împreună în iubire, și să compare vederile pentru a vedea dacă nu cumva vor putea să vină în armonie?” PC 151.

“Nu trebuie să existe societăți secrete în bisericile noastre....Lucrarea predicatorului este lucrarea membrului laic deasemenea. Inima ar trebui să fie legată de inimă. Toți trebuie să meargă înainte, umăr la umăr.” RH July 9, 1895.

“Noi ar trebui să ne reamintim că oamenii cei mai buni și mai inteligenți au o abilitate limitată, și că noi ar trebui să ne rugăm pentru discernământ să înțelegem care este locul adevărat al fiecărui om.” RH July 22, 1890.

“Dacă un frate greșește în lucrarea sa pastorală, aduceți-vă aminte că și voi toți ați greșit, și că ați arătat o mare lipsă de credință în Domnul. Cu toate acestea Dumnezeu nu v-a dat la o parte, fără să vă dea o parte în lucrare.” SpM 60.

“Oamenii deseori comit răul din ignoranță sau lipsă de judecată. În multe instanțe nu este un rău premeditat; este cauzat din lipsă de gândire. Acela care tratează aceasta ca păcat el însuși este un păcătos. Mulți au o imaginație ascuțită care sunt ofenși pentru un cuvânt sau o faptă. Însă deseori cel judecat este inocent înaintea lui Dumnezeu . Acuzatorul, care a permis ispititorului să-i atâțe simțămintele, trebuie să-și umilească sufletul înaintea lui Dumnezeu, pentru a fi purificat și rafinat de Duhul Sfânt, să iubească ca frații, să fie amabil, curtenitor....Dacă cineva greșește, aduceți-vă aminte că aceasta nu este mai mult decât voi înșivă ați făcut. Puneți la o parte gândirea de rău.” 11MR 371.

“Domnul în providența Sa a permis acestor frați care au făcut lucrarea Sa să facă ceva greșeli. Pentru ce motiv? Pentru a descoperi ce este în inimile oamenilor care au făcut greșeli deasemenea, și pe care Dumnezeu în mod repetat i-a iertat cu îndurare. Dumnezeu testează și dovedește pentru a vedea ce fel de spirit îi conduce.” 1888 Mat 1249.

“Lucrarea cea mai esențială de a fi făcută este a considera cuvintele lui Hristos, ‘Voi toți sunteți frați.’ Fiecare trebuie să stea în locul său să facă lucrarea pregătită pentru el, în armonie perfectă cu frații lui.” 18MR 8.

Aceia care în spiritul și iubirea lui Isus, vor deveni una cu El, vor fi în părtășie apropiată unul cu celălalt, legați de corzile de mătase ale iubirii. Atunci legăturile omenești ale frățietății nu vor fi întotdeauna tesionate , gata la orice provocare să se rupă. ‘Voi toți sunteți frați’ va fi sentimentul fiecărui copil al credinței. când urmașii lui Hristos sunt una cu El, acolo nu va fi primul și ultimul, nu vor fi unii mai puțini respectați sau mai puțin importanți. O părtășie binecuvântată și frățească unul cu celălalt va uni pe toți care într-adevăr va primi pe Domnul Isus Hristos cu o loialitate fermă care nu poate să fie ruptă. Toți vor fi una în mod egal cu Hristos.” 5BC 1097-1098.

“Noi nu trebuie să ne punem dependența asupra omului, și nici să așteptăm omagiu de la tovarășii noștri....Noi nu trebuie să fim orbi; noi s-ar putea să vedem prejudiciile care sunt nutrite de cei cu care ne asociem, noi s-ar putea să vedem greșelile care le împiedică creșterea lor spirituală, noi s-ar putea să discernem instabilitatea lor de opinie, părtinirea lor în fapte; însă pentru că noi vedem astfel, noi nu trebuie să ne simțim că suntem superiori în dreptul lor, măsurându-ne între noi, și încrezându-ne în înțelegerea noastră. După cum vedem deficiențele în alții, aceasta ar trebui să ne conducă să fim mai puțin încrezători în noi înșine, să fim geloși de spiritul și de acțiunea noastră.” RH July 22, 1890.

“Dumnezeu nu cere tuturor slujitorilor Lui ca toți să lucreze exact în același fel. Fiecare lucrător ar trebui să mulțumească lui Dumnezeu că el are o parte în via lui Domnului, și fiecare să creadă că Domnul conduce pe frații lui lucrători tot așa după cum crede că Domnul îl conduce și pe el....Spiritul care conduce pe lucrători să se măsoare între ei, și să stimeze valoarea lucrătorilor după judecată omenească, nu este spiritul lui Hristos.” SpM 410.

Evitați orice ceartă între voi. Folosiți orice mijloc la îndemână pentru a vă reține cuvintele nesfințite care sunt mereu pe limbă,--cuvinte care ar arunca o reflecție asupra altora. Fiți corecți unii cu alții. Noi suntem cumpărați cu un preț; deaceia în cuvânt și în faptă ar trebui să slăvim pe Dumnezeu.” RH Jan 6, 1903.

Frații se diferențiază în idei; pentru că temperamentele lor nu sunt la fel. Unul este mai speculativ decât practic; un altul gândește că poziția sa îi dă autoritatea să spună ce trebuie ca omul următor să facă, fără nici un argument asupra aceluși punct. ‘Voi toți sunteți frați.’ Fiecare trebuie să fie determinați ca sub orice provocare să nu arate un spirit ieftin și micime, că el nu va vorbi cuvinte într-un spirit amar.” 18MR 66.

“Cei bogați nu trebuie să fie onorați mai presus decât săracii. Nu trebuie să se facă nici o distincție.” 16MR 49.

“Dorința de a avea calea lui însuși, în mod contrar judecății conlucrătorilor lui, nu trebuie să-și găsească loc...” Medical Ministry, p 172.

Și în sfârșit:

“Aceia care își retrag simpatia și ajutorul lor de la tovarășii lor de lucru, Dumnezeu va lucra în așa fel ca să le arate dizgrația Sa.” SpM 410. (Vezi deasemenea SpM 62, 67-68; ST July 16, 1896; TDG 192; GCB Feb 25, 1895, April 5, 1901; TM 224, 362; UL 74; Souther Work, p 11; TDG 356; RH Oct 6, 1891, July 11, 1899, Dec 11, 1900; 5BC 1135; YI March 22, 1900; Ministry of Healing, p 166; 1888 Mat 1639-1640, 1759; ST Oct 17, 1895).

Astfel “voi toți sunteți frați” înseamnă că nimeni nu trebuie să fie oprit de a nu-și exprima opinia sa, nimeni nu trebuie să se înalțe ca un stăpân sau împărat în putere și autoritate, toți sunt agenți morali și liberi și nu trebuie să fie forțați sau siliți într-un curs de acțiune, noi trebuie să fim interesați de fratele nostru, și nu aceasta nu contează carei rase aparținem, fiecare dintre noi este păzitorul fratelui său. Noi nu trebuie să scuzăm ceva în noi care am condamna în alții; nu trebuie să existe societăți secrete în bisericile noastre, și dacă un frate în lucrarea sa pastorală greșește, aduceți-vă aminte că voi toți ați greșit. Acolo nu va fi primul și ultimul, nimeni nu va fi mai puțin respectat sau mai puțin important, noi nu trebuie să ne punem dependența noastră în om, și nici să nu așteptăm omagiu de la tovarășii noștri, și Dumnezeu nu cere tuturor slujitorilor Lui să lucreze în același fel. Ca lucrători, noi nu trebuie să ne măsurăm între noi înșine, și nici să nu stimăm valoarea lucrătorilor după judecata omenească. Noi trebuie să evităm orice ceartă între noi, noi trebuie să ne reținem cuvintele nesfințite care sunt mereu pe limbă, noi trebuie să fim corecți unul cu celălalt, cei bogați nu trebuie să fie onorați deasupra celor săraci—nici o distincție nu trebuie să fie făcută, și dorința de a îndeplini calea lui însuși, nu trebuie să-și găsească loc între noi.

După ce ați citit acest punct, sper că puteți înțelege cu claritate că Dumnezeu nu cheamă pe poporul Său și bisericile formate în case să se unească într-o uniune ecumenică unde adevărul este compromis. Și nici nu-i cheamă să se unească într-un sistem ierarhial unde omul stăpânește unul peste celălalt. Însă Dumnezeu cheamă tot poporul Său separat [de apostazie] să se unească într-o unitate iubitoare în Hristos și unul cu celălalt sub un sistem de egalitate unde “voi toți sunteți frați.”

Evident, această unitate trebuie să înceapă în comunitatea locală al bisericii formată în casă. Începe când frații și surorile dintr-una din bisericile noastre separate formate în casa cuiva să decidă că ei vor urma voința lui Dumnezeu și apoi să lucreze împreună până când vor obține o unitate vizibilă și unire unul cu celălalt. Atunci promisiunile prețioase a lui Dumnezeu și binecuvântările Sale pot deveni ale lor prin credință! Însă nu se sfârșește acolo, pentru că frații separați dintr-o altă biserică din casă decid să facă la fel și obțin deasemenea o unitate vizibilă între membrii lor, atât cât și cu celelalte biserici separate din case, și se scaldă în binecuvântările și slava lui Dumnezeu și luminând această lume cu slava Sa! Astfel, încă o dată, nu este o chemare pentru ca să fie înființată o altă organizație unde toate bisericile separate să trebuiască să se unească cu aceasta înainte ca o unitate vizibilă să poată fi obținută. Această unitate binecuvântată începe între bisericile individuale din case cu frații acestora însăși când ei decid să lucreze cu puterea lui Dumnezeu până când vor obține o unitate vizibilă între membrii bisericii lor din casă.

Însă o dată ce această unitate vizibilă binecuvântată a fost obținută între frații unei biserici locale din casă, cum pot ei păstra această unitate într-un atmosferă că “voi toți sunteți frați?”

“Fiecare inimă reînnoită de Duhul lui Dumnezeu nu va iubi doar pe Dumnezeu ci va iubi și pe fratele său, și dacă acel frate a făcut greșeli, dacă el a făcut erori, **el trebuie să fie tratat după planul evangheliei**. Fiecare pas trebuie să fie urmat după direcțiile date în cuvântul lui Dumnezeu.” EGWE 276.

Astfel biserica individuală unită al bisericii din case trebuie să se îngrijească de frații și surorile lor însăși după planul evangheliei sau după ordinea evangheliei. Însă de ce este nevoie Ordinea Evangheliei în primul rând?

“Domnul dorește...ca noi să creștem în har, și în cunoștința voinței Sale, pentru ca să fie unitate cu poporul Său. Și ce influență este acolo spre bine când frații sunt în armonie; și ce influență este spre rău când acolo este ceartă și neînțelegere între aceia care pretind să creadă adevărul lui Dumnezeu!” RH July 2, 1889.

Dumnezeu dorește poporul Său să fie sub planul Său al Ordinii Evangheliei pentru ca biserica Sa să nu fie o influență spre rău, ci pentru bine! Însă acolo mai este un alt motiv de ce Dumnezeu dorește ca poporul Său să fie sub Ordinea Evangheliei.

“Dacă acolo nu ar fi disciplina bisericii și guvernările bisericii, biserica s-ar fragmenta. Ei n-ar putea să se mențină ca un trup.” 15MR 130.

Și mai important decât aceasta, Dumnezeu vrea Ordinea Evangheliei pentru ca biserica Sa să nu se destrame, și El astfel să fie forțat să aleagă alții pentru a le lua locurile lor. Așadar, după ce vom fi obținut unitatea între noi pentru care Hristos S-a rugat, atunci Dumnezeu dorește ca noi să păstrăm această unitate sau s-o protejăm prin Ordinea Evangheliei. Și dacă poporul separat a lui

Dumnezeu din bisericile din case ar veni împreună sub Ordinea Evangheliei, ce putere pentru Dumnezeu ar fi ei!

“Am văzut că dacă Israel [poporul lui Dumnezeu] s-a mișcat înainte cu stăruință, mergând după ordinea Bibliei, ei ar fi cumplită ca niște oști sub steagurile ei.” 13MR 301.

Atunci ce este Ordinea Evangheliei? Principiul de la baza Ordinii Evangheliei este arătat cu claritate când ne uităm la împărăția cerurilor:

“Dacă nu ar fi dreptate, nici penalitate, atunci nu ar fi stabilitate al guvernământului lui Dumnezeu.” 6BC 1072.

Aceasta nu este adevărat doar în privința guvernământului cerului, ci este deasemenea necesar în Mișcarea de Separare al Mării Strigări a lui Dumnezeu al bisericilor din case de astăzi.

“...este necesar pentru a avea ordine și disciplină...” RH Sept 4, 1888.

Acolo trebuie să fie un sistem biblic al Ordinii Evangheliei asupra căreia poporul separat a lui Dumnezeu și al bisericilor din case trebuie să rămână astăzi. Fără aceasta, indiferent ce unitate este obținută va fi distrusă repede. **IARĂȘI, ACEASTA NU ESTE O CHEMARE PENTRU CA SĂ FIE ÎNFIINȚATĂ O IERARHIE! ȘI NICI NU ESTE O CHEMARE PENTRU O PUTERE STĂPÂNITOARE PENTRU A STĂPÂNI ȘI A DOMNI ASUPRA POPORULUI NOSTRU SEPARAT! CESTE O CHEMARE PENTRU UN SISTEM DE ORDINE ÎN BISERICĂ PENTRU A FI ÎNFIINȚATĂ ÎN BISERICILE NOASTRE DIN CASE CARE ESTE BAZAT DOAR PE EVANGHELIE GĂSITĂ ÎN CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU!**

“Domnul mi-a arătat că ordinea Evangheliei a fost prea mult neglijată și temută. Ca formalitatea să fie evitată; însă în a face astfel, ordinea n-ar trebui să fie neglijată. În ceruri este ordine. Când Hristos a fost pe pământ în biserică a fost ordine; și după plecarea Sa, ordinea a fost observată cu strictețe între apostoli. **Și acuma în aceste ultime zile, în timp ce Dumnezeu Însuși aduce copiii Săi în unitatea credinței, este o nevoie și mai reală de ordine decât oricând mai înainte; pentru că după cum Dumnezeu unește copiii Săi, Satana și îngerii lui sunt foarte ocupați pentru a preveni această unitate și pentru a o distruge.**” EW 97.

“Hristos dorește ca urmașii Lui să fie aduși împreună ca o biserică în întregime, observând ordinea, având reguli și disciplină, și toți fiind supuși unul altuia, stimând pe alții mai mult decât pe ei înșiși. Uniunea și încrederea sunt esențiale prosperității bisericii.” 3T 445.

“...membrii bisericii lui Hristos ar trebui să fie uniți într-un trup simetric, supuși inteligenței sfințite al întregii....Mulți nu realizează sfințirea relației bisericii și nu le plac să se supună restricției și disciplinei. Cursa lor de acțiune arată că ei își înalță judecata lor deasupra bisericii unite...fiecare credincios ar trebui să fie cu toată inima în atașarea sa de biserică.” 4T 16-18.

Până când unitatea nu este obținută și Ordinea Evangheliei înființată, bisericile din case separate nu vor fi în linie corectă cu Dumnezeu!

“Sper că biserica în curând se va îndrepta--când ei se vor mișca în ordinea evangheliei.” 1BIO, p 174.

Noi trebuie să avem Ordinea Evangheliei înființată în bisericile noastre din case sau altfel nu vom fi capabili să ne mișcăm și să avansăm înainte după voința lui Dumnezeu.

“Ordinea care a fost menținută în biserică timpurie creștină le-a dat posibilitatea să se miște înainte cu precizie ca o armată bine disciplinată îmbrăcată cu armătura lui Dumnezeu. Grupurile de credincioși, cu toate că sunt împrăștiați pe un teritoriu mare, toți sunt membrii al unui trup; toți s-au mișcat împreună și în armonie unul cu celălalt.” AA 95-96.

Trebuie să fie ordine în rândurile noastre separate sau altfel nu vom putea fi capabili să închidem pe Satana afară dintre noi, și astfel vom continua să fim loviți de necazuri și neînțelegeri.

“Am văzut că această ușă prin care dușmanul vine înăuntru să dezorienteze și să necăjească turma poate să fie închisă. L-am întrebat pe înger cum poate să fie închisă. El a spus: **‘Biserica trebuie să fugă la cuvântul lui Dumnezeu și să se stabilească pe ordinea evangheliei, care a fost trecută cu vederea și neglijată.’** Aceasta este indispensabilă în ordine pentru a aduce biserica în unitatea credinței.” EW 100.

Prin a-l închide pe Satana afară, tot răul va fi închis afară: fanatismul va fi ținut afară, diviziunea va fi ținută afară, vorbirea de rău va fi ținută afară, distrugerea caracterului va fi ținută afară, etc.

“...reguli satanice nu pot izbuti dacă poporul lui Dumnezeu va bara ușile împotriva dușmanului, lucrând în armonie să îndeplinească voința divină. **Dușmanul poate intra doar dacă ușile sunt larg deschise de trădătorii din interior.** Dacă noi vom fi loiali și adevărați, fiecare atac al dușmanului ne va conduce spre o bizuire și mai fermă în Dumnezeu, și spre un efort și mai determinat pentru a duce înainte lucrarea Sa, împotriva tuturor influențelor în opoziție.” ST Dec 13, 1883.

Sub Ordinea Evangheliei, noi nu mai suntem separați și independenți de frații noștri în aceeași credință separată, ci suntem frați uniți. Noi nu mai putem urma voința noastră împotriva voinței fraților noștri uniți. Noi trebuie să renunțăm la eu și să fim sub restricția lui Dumnezeu și al fraților noștri uniți, astfel niciunul nu poate continua să se țină de păcat și totuși să fie unit cu frații lui. Acesta este unul din motivele cele mai mari de ce există atât de multă opoziție pentru a ne uni între noi – pentru că păcatul nutrit și eul îndrăgit ar trebui mai întâi să fie renunțate dacă dorim să avem unitate!

“Eul îndrăgit este persoana cea mai încăpățânată cu care urmașul lui Isus trebuie să se lupte. Trebuie să fie umilintă și îndelungă răbdare în biserică. Eul trebuie să fie biruit, și aceia care se uită după apariția lui Hristos trebuie să aibe puterea de îndurare și control de sine dacă vor avea Duhul lui Dumnezeu cu ei

“Apoi mi s-a prezentat poporul lui Dumnezeu. O, lipsă de îngăduință și răbdare unul cu celălalt, lipsă de iubire frățească, de blândețe, de control de sine, în timp ce pretind să fie urmașii lui Hristos, supușii harului Său special! O, ce rușine în dreptul lui Hristos! Ce rușine pentru cauza lui Dumnezeu! Frații și surorile preinși permit trăsături rele să apără în viețile lor, și ei sunt pietre de poticnire pentru aceia care n-au pretins să fie urmașii lui Hristos.” 15MR 124-125.

“Hristos S-a dat pe Sine lumii pentru ca să poată ‘curăți pentru El un popor deosebit, zelos pentru lucruri bune.’ Acest proces de rafinare își are scopul de a curăța biserica de orice nelegiuire și de spiritul de discordie și ceartă, pentru ca să zidească în loc de a doborâ, și să-și concentreze energiile lor în lucrarea cea mare dinaintea lor....**Mulți nu realizează sfințirea relației de biserică și nu le plac să se supună restricției și disciplinei**....ei nu sunt atenți să se păzească pentru ca să nu încurajeze un spirit de opoziție spre vocea ei....Neînțelegeri, diferențe nefericite, și încercări neînsemnate ale bisericii Îl dezonorează pe Mântuitorul nostru. Toate acestea pot fi evitate dacă eul este predat lui Dumnezeu și urmașii lui Isus ascultă de vocea bisericii. necredința sugerează că independența individuală crește importanța noastră, că este o slăbiciune să ne supunem ideile noastre a ceea ce înseamnă drept și potrivit verdictului bisericii; însă a te supune unor asemenea simțăminte și vederi nu este în siguranță și ne va duce în anarhie și confuzie.” 4T 17-19.

Și pentru că nu vorbim pentru a înființa un sistem ierarhial de putere stăpânitoare (împărătească) pentru a domni asupra fraților noștri separați, ce fel de Ordine al Evangheliei trebuie să avem?

“Lumea trebuie să vadă în biserica lui Dumnezeu ordine adevărată, disciplină adevărată, organizație adevărată....Nu trebuie să existe schismă în trupul credincioșilor.” Kress Collection, p 76.

Noi trebuie să fim atât de apropiați și uniți în iubire frățească unul cu celălalt, ca atunci când o parte al bisericii cade în păcat sau într-un necaz mare, restul trupului va veni să-i scape .

Când Lot și grupul lui au căzut în necaz – fiind prins de dușmanii lor, Avraam și tot grupul său au venit în ajutorul lor pentru a-i scăpa! Tot așa trebuie să fie și cu noi!

“Aceia care se asociază împreună în capacitatea unei biserici și au intrat într-o relație unul cu celălalt implică responsabilitate mutuală. Ei s-au angajat în mod individual lui Dumnezeu și fraților lor să se zidească unul pe celălalt în credința cea sfântă,--să ridice, nu să doboare.” RH Oct 19, 1886.

Sub Ordinea Evangheliei, ce vom face dacă neînțelegeri vin în mijlocul nostru?

“Când neînțelegeri s-au ridicat într-o biserică locală...și credincioșii n-au fost capabili să vină la o înțelegere comună între ei, asemenea lucruri nu au fost permise să creeze o dezbinare în biserică, ci au fost îndrumate la un consiliu general al întregului trup de credincioși, format din delegați din diferitele biserici locale, cu apostoli și prezbiteri în poziții de conducere și responsabilitate. Astfel eforturile lui Satana de a ataca biserica în locuri izolate au fost întâlnite printr-o acțiune unită din partea tuturor, și planurile dușmanului pentru a dezmembra și a distruge au fost împiedicate.” AA 96.

Sub Ordinea Evangheliei, și după ce regulile Bibliei au fost urmate, cum trebuie ca bisericile noastre din case să mânuiască cazurile membrilor lor care sunt acuzați de a face ceva greșit pentru a vedea ce fel de acțiune trebuie să fie făcută dacă este nevoie?

“Intr-un timp anume subiectul ar trebui să fie considerat cu răbdare, și în teamă de Dumnezeu, cu multă umilință și tristețe pentru cel greșit care este cumpărat de sângele lui Hristos, cu rugăciune serioasă și umilă, cei care conduc și care sunt potriviți trebuie să se ocupe de ofensatori....

“Problema trebuie să fie investigată cum se cuvine înainte ca să se i-a loc vreo acțiune. Întrebările următoare trebuie să fi considerate cu atenție: care este acuzația adusă împotriva celui greșit? A fost Legea lui Dumnezeu încălcată de bună voie? A fost ofensatorul necinstit în lucrările sale cu frații lui sau cu lumea? A fost el vinovat de o putare destrăbălată? A fost el neadevărat? A practicat înșelătorie? A fost sever, poruncitor, și abuziv în familia sa, cu vecinii lui, cu frații lui, sau cu oameni din lume? A arătat el un spirit de zgârcenie, egoism, avariție, de îndoială, de căutare de greșeli, sau fiind purtător de povești? A vorbit el de greșelile fraților lui, mărinind greșelile lor și nutrind un spirit de amărăciune către ei, astfel punând în pericol prosperitatea și unitatea bisericii?”

“Atoate aceste puncte cer o considerare atentă, însă întrebarea următoare este, Ce cursă s-a luat în dreptul celui greșit? S-a urmat regula Bibliei până la literă? Citiți înaintea bisericii regulile dăruite de Căpitanul lor, și lăsați ca să fie pusă întrebarea: Au ascultat ei de ordine ca soldații credincioși din armată? A merge contrariu ordinilor pozitive al Căpitanului mântuirii noastre merită cea mai severă muștrare de către cei pe are Dumnezeu i-a pus în autoritate.” 15MR 135-136.

Cu Ordinea Evangheliei, frații uniți ai bisericilor din case nu pot să se teamă de a lua vreo acțiune, când este necesar, cu membrii lor care ies din liniile lui Hristos – în mod special când cu cei care au limbi necontrolate. Nici o neutralitate nu poate fi sancționată când îi tratați pe cei care se țin de păcat.

“Bisericii i s-a dăruit puterea de a lucra în locul lui Hristos. Este instrumentul lui Dumnezeu pentru prezervarea ordinii și disciplinei în mijlocul poporului Său. **Domnul i-a delegat puterea pentru a rezolva toate lucrurile în privința prosperității, purității și ordinii. Asupra ei este așezată responsabilitatea de a exclude din părtășia ei pe aceia care nu sunt vrednici, care prin purtarea lor necreștină ar aduce dezonoare adevărului.** Orice face biserica care este după voia și direcțiile date din Cuvântul lui Dumnezeu, va fi validat în ceruri.” Gospel Workers (1915), p 501-502.

“Dumnezeu nu este mulțumit cu lucrarea leneșă făcută în biserici. El așteaptă ca ispravnicii Lui să fie adevărați și credincioși în a da muștrare și corecție. Ei trebuie să dea afară răul după regula pe care Dumnezeu ne-a dat-o în Cuvântul Său, nu după ideile și impulsurile lor. Nici un mijloc dur nu trebuie să fie folosit, nici o lucrare făcută necinstită, nechibzuită, și impulsivă. Eforturile făcute pentru a curăța biserica de necurăție morală trebuie să fie făcută după calea lui Dumnezeu. Acolo nu trebuie să fie părtinire și fățarnicie. Acolo nu trebuie să fie favoriți, cărora păcatele lor sunt privite mai puțin păcătoase decât al celorlalți. O, cât de mult noi toți avem nevoie de botezul Duhului Sfânt. Atunci noi întotdeauna vom lucra cu mintea lui Hristos, cu bunătate, compasiune și simpatie, arătând iubire pentru păcătos în timp ce urâm păcatul cu o ură perfectă (totală).” Ev 368-369 (vezi deasemenea 15MR 158-159, 170).

“Hristos nu poate să salveze pe cei cumpărați de sângele Său fără muștrare și corecție deplină, administrând disciplina Sa. Aceasta este necesar pentru siguranța bisericii, pentru prezervarea unei atmosfere sănătoase în biserică. Însă El vede pericolul al unei judecăți neînțelepte, și El dă următoarele instrucțiuni: [Mat 7:1-5].” 15MR 170.

Hristos dăruiește instrucțiuni simple și clare despre măsurile care trebuie să fie luate de biserica locală din casă dacă s-au comis rele de vreun membru.

“Dacă fratele tău a păcătuit împotriva ta, dute și muștră-l între tine și el singur. Dacă te ascultă, ai câștigat pe fratele tău. Dar, dacă nu te ascultă, mai i-a cu tine unul sau doi inși, pentru ca

orice vorbă să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei martori. Dacă nu vrea să asculte de ei, spune-l Bisericii; și dacă nu vrea să asculte nici de Biserică, să fie pentru tine un păgân și un vameș. Adevărat vă spun, că orice veți lega pe pământ, va fi legat în cer; și orice veți dezlega pe pământ, va fi dezlegat în cer.” Matei 18:15-18.

Astfel este voința lui Dumnezeu pentru ca membrii bisericii unite din case să urmeze acești pași în tratarea problemelor dintre ei – chiar la punctul în intervenirea bisericii împotriva acelor care refuză să se pocăiască! Este aceasta adevărat? Ce ar trebui ca biserica locală să facă dacă unul din membrii ei nu urmează aceste instrucțiuni clare ale lui Hristos, pentru menținerea unității în biserică Sa, și sunt vinovați de a încălca aceste reguli biblice?

“Dacă membrii bisericii merg împotriva acestor reguli (Matei 18:15-18), ei își aduc asupra lor disciplina bisericii, și ar trebui să fie sub cenzura bisericii. Acest lucru, atât de clar învățat în lecțiile lui Hristos, a fost tratat cu o indiferență ciudată....Ar trebui să se i-a măsuri pentru a corecta acest spirit crud de critică, de a judeca motivele altora, ca și cum Hristos a descoperit oamenilor inimile fraților lui. Neglijarea de a face dreptate, cu înțelepciune și cu har, lucrarea care ar fi trebuit să fi fost făcută, a lăsat biserici...aproape ineficiente și fără Hristos.” RH April 16, 1895.

“Nici o biserică nu poate fi într-o condiție sănătoasă, înfloritoare dacă liderii ei **nu vor lua măsuri ferme, și hotărâte pentru a restrânge acest spirit de a căuta greșeli de acuzație oriunde există. Îngăduirea acesteia ar trebui să fie făcută un lucru pentru disciplina bisericii; pentru că este o violare al Legii lui Dumnezeu, o violare pe care Hristos a pus-o jos pentru menținerea ordinii în biserică. Dacă acești vorbăreți neastâmpărați nu sunt supuși disciplinei bisericii ei devin întăriți în lucrarea lor rea, și Dumnezeu pune vinovăția asupra bisericii.” RH Oct 19, 1886.**

Mulți sunt părtași al unui spirit...--poruncitor, necruțător, dictatorial. O, cât mi-aș dori să fie izgonit din inimile tuturor acelor care pretind credința! Însă dacă aceasta nu se poate să fie, atunci este necesar, pentru salvarea membrilor rămași, ca toți care stârnesc ceartă să fie separați de biserică.” 15MR 140 (vezi deasemenea 15MR 163).

“E o mare nevoie ca lucrarea să fie făcută, pentru ca bisericile să nu devină întinate. Lăsați ca acei oameni [gânditori de rău, murmurători, căutători de greșeli, și etc.] care nu au nici o înclinare să vină și să stea de partea Domnului să se lucreze cu ei, și dacă ei nu pot să se armoniezeze cu biserica, fie să-și țină limbile în frâu, sau să găsească un alt loc de închinare. Influența lor de rău nu poate avea aprobarea bisericii sau a lui Dumnezeu. Această lucrarea a fost neglijată în mod ciudat. **E timpul să așezăm biserica în ordine.**” 15MR 164.

Ce altceva dorește Dumnezeu ca poporul Său să facă în biserica lor locală din casă cu membrii lor neascultători?

“Credința noastră este reprezentată în mod greșit de oameni care sunt afară din Hristos, și multe suflete sunt conduse greșit. Pietrele de poticnire trebuie să fie luate afară din cale, sau aceia care nu s-au supus înșși disciplinei bisericii, trebuie să-și schimbe cursa lor. Dacă ei se hotărăsc să părăsească părtașia bisericii, lăsați ca o voce de avertizare să-i urmeze, pentru ca oamenii să știe că ei nu sunt în armonie cu frații, și biserica nu va fi responsabilă pentru cursa lor de acțiune, sau să le

acopere încălcările. În acest fel mulți care cred cu sinceritate adevărul pot fi preveniți de a nu conduși să-și pună încrederea în oameni cărora cursa lor de acțiune este dezaprobată de Dumnezeu.” 1MR 214.

“Am văzut că biserica ar trebui să simtă responsabilitatea ei și ar trebui să privească cu atenție la viețile, calificările și cursa generală al acelor care pretind a fi învățătorii ei. Dacă evidența negreșită nu este dată că Dumnezeu i-a chemat, și că ‘vaiul’ este asupra lor dacă ei nu dau atenție la această chemare, este datoria bisericii să acționeze și să facă cunoscut că aceste persoane nu sunt recunoscute de biserică ca fiind învățători. Aceasta este singură cale pe care biserica o poate lua în ordine pentru a clarifica această situație, pentru că povara este asupra lor.” EW 100.

“Toți care doresc să se retragă de la trup vor avea oportunitatea. Ceva se va ridica pentru a testa pe fiecare. Timpul cel mare de cernere este înaintea noastră. Cei geloși și căutători de greșeli, care se uită după rău, vor fi zguduiți afară. Ei urăsc mustrarea și disprețuiesc corecția. Aceia care iubesc spiritul soliei întreite îngerești nu pot avea nici o unire cu...[ei]” 1T 251.

“Hristos după învierea Sa, a delegat putere bisericii Sale, spunând: ‘Păcatele cărora le veți ierta, le vor fi iertate; și păcatele cărora le veți reține le vor fi ținute.’

“Relația cu biserica nu trebuie să fie anulată cu ușurință; însă când calea unor preținși urmași creștini este tăiată, sau când vocea lor nu are influența controlatoare pe care ei cred că o merită, ei vor amenința să părăsească biserica. Adevărat, în a părăsi biserica ei ar fi cei care ar suferi cel mai mult...” 4T 17-18.

“Răscumpărătorul lumii a investit o putere mare bisericii Sale. El declară regulile pentru a fi aplicate în cazuri de încercări cu membrii ei..autoritatea cerească validează disciplina bisericii în privința membrilor ei, când regula Bibliei a fost urmată.” 3T 428.

“Nimeni să nu vorbească cu ușurință de biserică pentru a administra cenzura și mustrarea; și nici să nu critice acțiunea bisericii când această sarcina grea devine necesară. Hristos a dăruit o instruire clară în privința datoriei bisericii către aceia care, în timp ce pretind să fie membrii loiali, aduc dezonoare cauzei lui Dumnezeu prin cursa lor de acțiune. ‘Orice plantă, pe care Tatăl Meu cel ceresc nu le-a plantat,’ El spune, ‘vor fi scoase afară (dezrădăcinate).’ Dumnezeu a poruncit ca aceia care s-au dovedit a fi nevrednici de părtașia bisericii să fie separați de trupul Său. Aceia care vorbesc împotriva exersarea acestei autorități vorbesc împotriva autorității lui Hristos.” 17MR 164-165.

Ce alt sfat divin și ceresc dăruiește Dumnezeu poporului Său?

“**Prosperitatea și existența bisericii depind de acțiunea promptă și unită și confidența mutuală al membrilor ei.** Când, într-un timp critic, unul sună alarma de pericol, atunci e nevoie de o acțiune promptă și activă, fără a vă opri întrebând și cercetând întregul subiect de la un capăt la celălalt, astfel lăsând pe dușman să câștige orice avantaj prin întârziere, când o acțiune unită ar putea să salveze suflete de la pieire.” 3T 445.

“Am văzut că dacă poporul lui Dumnezeu...va prospera, ei trebuie să ia o poziție hotărâtă în privința acestor lucruri, prin care să oprească influența acelor care cauzează distragere și diviziune prin a învăța sentimente contrare trupului (lui Hristos). Aceștia sunt stele rătăcitoare.” 1T 327.

“Astfel o dată cu înmulțirea ucenicilor, dușmanul a reușit să trezească suspiciunea unora care mai înainte au avut obiceiul să privească cu gelozie la frații lor de credință și să găsească greșeli la liderii lor spirituali...Măsuri prompte trebuie să se ia acuma pentru a da la o parte orice ocazie de nemulțumire, pentru ca dușmanul să nu trimfe în eforturile sale pentru a aduce o dezbinare între credincioși.” AA 88.

“În purtarea noastră cu cel greșit, nu trebuie să se i-a măsuri dure; mijloace mai ușoare vor avea un efect mult mai bun. Folosiți mijloacele mai ușoare cu toată perseverență, și chiar dacă nu au succes, așteptați cu răbdare; niciodată să nu grăbiți lucrarea de a tăia un membru al bisericii de biserică. Rugați-vă pentru el, și vedeți dacă Dumnezeu nu va mișca asupra inimii celui greșit. Disciplina a fost pervertită în mare măsură...și o disciplină cum se cuvine a fost neglijată în mod ciudat. Dacă aceia care disciplinează pe cel greșit ar avea inimi pline de laptele bunătății omenești, ce spirit diferit ar domina în bisericile noastre.” RH May 14, 1895.

“Învățători falși s-ar putea să apară a fi foarte zeloși pentru lucrarea lui Dumnezeu, și s-ar putea să-și extindă mijloacele pentru a aduce teoriile lor înaintea lumii și bisericii; însă în timp ce ei amestecă eroarea cu adevărul, solia lor este o înșelăciune, și va conduce suflete pe căi false. Aceștia trebuie să fie întâlniți, și opuși, nu pentru că ei sunt oameni răi, ci pentru că ei sunt învățători de falsități, și se străduiesc să pună asupra falsității ștampila adevărului.” RH Sept 12, 1893.

“Părinții sunt responsabili pentru lucrarea care vine din mâinile lor. Ei ar trebui să aibe înțelepciune și fermitate pentru a face lucrarea lor cu credincioșie și cu o atitudine corectă. Ei trebuie să-și instruiască copiii lor pentru a fi folositori prin dezvoltarea talentele lor pe care li le-a dat Dumnezeu. Nereușind a face aceasta nu trebuie să se treacă cu vederea, ci ar trebui să fie un lucru pentru disciplina bisericii, pentru că va aduce blestemul lui Dumnezeu asupra părinților și o rușine și încercări și dificultăți grele asupra bisericii.” 5T 327.

“E important și esențial ca toți urmașii lui Hristos să înțeleagă planurile lui Satana și cu un front unit să-i întâlnească atacurile sale și să-l înfrângă. Ei trebuie să facă eforturi continue pentru a sta împreună chiar dacă vor trebui să sacrifice ceva de la ei.” 3T 435 (vezi deasemenea 5T 688-689; 1888 Mat 1815; Romans 16:17).

Unii reacționează cu indiferență către aceia care sunt vinovați de a cauza dezbinare între bisericile noastre separate din case, gândindu-se că nu este problema lor. Însă Dumnezeu ne spune:

“Noi trebuie ca lucrători să fim uniți în a ne încrunta și a condamna orice poartă cea mai mică apropiere de rău, în asocierile noastre unii cu alții.” 2SM 29.

“...dacă aceste rele care aduc dizgrația lui Dumnezeu nu sunt corectate în membrii ei, întreaga biserică este socotită responsabilă pentru ei.” RH Dec 23, 1890.

Unii cred că doar o avertizare este necesară și apoi rugăciune, însă că nici o acțiune nu trebuie luată împotriva acelor care cauzează dezbinarea. Însă Dumnezeu ne spune:

“Păcatul unui om a făcut ca Israel să fie bătut înaintea dușmanului. Ceva mai mult decât rugăciune a fost cerut. **Ei au trebuit să se ridice și să curețe tabăra lui Israel.**” CC 120.

“Acolo sunt acei membrii care sunt băgăcioși, vorbitori de rău, semănând semințe de îndoială și infidelitate, care nu dau atenție luminii lui Dumnezeu pe care Dumnezeu a dat-o în cuvântul Său. Dacă am avea doar un membru al bisericii care prin spiritul, cuvintele și influența sa caută să contracareze influența predicatorului lui Hristos, lucrați cu acela cu credincioșie; și dacă după ce ați făcut pașii ceruți de Hristos, el nu va auzi și nu își va schimba cursa lui de acțiune, atunci separează-l de biserică, și lăsați-l să cunoască motivul pentru care biserica nu poate să-l țină în părtășia sa. **Și dacă acolo sunt unii care simpatizează cu el, care nu vor discerne partea dreaptă de cea rea, și aceștia trebuie să fie excluși. Numele lui Dumnezeu nu trebuie să fie dezonorat de murmurători, căutători de greșeli, și de aceia care seamănă continuu semințe de nemulțumire.**” 15 MR 163-164.

Unii s-ar putea să încerce să scuze asemenea dezordini, crezând că aceia care sunt vinovați de cauzarea dezbinării ar trebui să fie ignorați și să nu primească nici o disciplină a bisericii; cu alte cuvinte, crezând că nu este problema lor și că Dumnezeu se va îngriji de aceasta. Însă Dumnezeu ne spune:

“Ordinea perfectă caracterizează toate mișcărilor îngerilor lui Dumnezeu....Noi ar trebui să aducem ordine și armonia cerului în familiile și bisericile noastre pe cât e de posibil. Îngerii lui Dumnezeu deseori se întorc cu tristețe de la aceia care scuză dezordinea și confuzia ca lucruri neimportante; ei nu sunt autorizați să binecuvinteze unii ca aceștia. Toți care doresc și așteaptă cooperarea solilor cerești trebuie să lucreze în unison cu ei. Satana înțelege că succesul va însoți unitatea de acțiune. El știe foarte bine că independența, înălțarea de sine și mândria l-au făcut să piardă paradisul, iar el mereu ispitește pe alții să se rebelieze împotriva ordinii și disciplinei pentru ca ei să împărtășească destinul său.” ST July 29, 1880.

“Niciodată nu-mi place să aduc durere, însă când văd răul și tendințele acestuia pentru a slăbi și a distruge disciplina bisericii...Nu pot să stau liniștită. Trebuie să vorbesc și în numele Domnului să caut să înăbușesc venirea mării de rău.” EGWE 204.

Unora le este teamă pentru a ne uni împreună întemeind ordinea și înforțând disciplina în bisericile lor înființate în case. Însă care este voința lui Dumnezeu în privința aceasta?

“La unii le este teamă că organizarea bisericii ne-ar aduce sub condamnare. Noi am căutat pe Domnul cu rugăciune stăruitoare pentru ca să înțelegem voința Sa, și ni s-a dat lumină de Duhul Său cel Sfânt, pentru că acolo trebuie să fie ordine și disciplina totală în biserică,--că organizarea a fost esențială. Sistem și ordine sunt manifestate în toate lucrările lui Dumnezeu peste tot în univers. Ordinea este legea cerului, și ar trebui să fie legea în mijlocul poporului lui Dumnezeu pe pământ.” RH Oct 12, 1905.

“Mi s-a arătat că la unii le-a fost teamă că ar deveni Babion dacă se organizează...Și acuma **dacă bisericile nu sunt organizate în așa fel încât să poată aduce și înforța ordine, ei nu au nimic de a spera pentru viața viitoare.** Ei se vor împrăștia în fragmente...Un spirit a fost nutrit de a se uita și a acuza, în loc de a zidi. Dacă predicatorii lui Dumnezeu și-ar lua poziția lor în unitate și s-o mențină cu fermitate, acolo ar fi o influență de unire între turma lui Dumnezeu. Bariere de separare ar fi rupte în bucăți. Inimile ar merge împreună și s-ar uni ca două picături de apă. Atunci acolo ar fi putere în rândurile noastre.” RH Aug 27, 1861.

Nu trebuie să ne fie teamă de Dumnezeu după cum ni se spune în prima solie îngerească? Sau trebuie să ne fie frică de a ne uni unul cu celălalt înființând Ordinea Evangheliei în bisericile noastre din case? Dumnezeu dorește ca poporul Său să acționeze ca unul în a opri gurile acelor care răspândesc falsități, bănuieli, acuzații false, neînțelegeri, și diviziuni pentru ca El să poată avea o biserică și un popor neîntinat. (Vezi Tit 1:10-11.)

“Unii care au avut doar puțină sau nici o influență spre bine sau simțit liberi de a vorbi...[de] această problemă și să exagereze. Ceeace ei n-au știut, ei au bănuit și au ghicit. Asemenea guri ar trebui oprite; ele sunt un blestem pentru biserică.” 17MR 157.

“Acolo sunt unii, care atunci când sunt muștrați, aduc acuzații serioase împotriva acelor care tratează cazul lor. Ei acuză pe aceia care îi tratează cu credincioșie, pe că ei sunt orbi, și se simt umiliți înaintea altora....‘la care trebuie să li se oprească gurile.’” YI Dec 14, 1893.

“Noi trebuie să trăim atât de aproape de Isus încât să protestăm împotriva nelegiuirii și neascultării cererilor lui Dumnezeu. În timp ce eul este disciplinat cu strictețe, Dumnezeu va dăruia înțelepciune și putere pentru a ajuta în a disciplina pe alții. Astfel toată influența va fi exercitată de partea purității, fără greșală, ascultării neabătute, și nici o excepție nu va fi făcută în regulile principiului, și nici o influență nesfințită nu va fi tolerată care să slabească și să demoralizeze o biserică.” 17MR 105.

Ce să facem cu aceia care s-ar putea să nu răspândească îndoială ei înșiși, însă care simpatizează cu aceia care o fac, și astfel îi încurajează de partea unei lucrări rele?

“Am văzut că multe suflete au fost distruse de frații lor simpatizând cu ei în mod neînțelept, când singura lor speranță a fost să fie lăsați să vadă și să realizeze extinderea deplină a greșelilor lor. Însă o dată ce ei acceptă cu înflăcărare simpatia fraților neînțelepți, ei primesc ideea că ei sunt abuzați; și dacă ei încearcă să își reamintească pașii, ei fac o lucrare pe jumătate. Ei împărtășesc problema astfel încât să se potrivească simțămintelor lor naturale, învinovățind pe cel care i-a muștrat, și astfel să acopere situația. Nu este cercetată până la capăt, și nu este vindecată, și apoi ei cad iarăși în același rău, pentru că ei n-au fost lăsați să simtă extinderea relelor lor, și să umilească înaintea lui Dumnezeu, și să-L lase pe El să-i ridice. Simpatizanți falși au lucrat în opoziție directă cu gândul lui Hristos și al îngerilor slujitori.” 1T 213.

“Mulți din frații și surorile voastre v-au ajutat pe o cale greșită. Fie ca Dumnezeu să-i ierte. **Ei au cauzat neînțelegere și confuzie în biserică.**” 5MR 337

Ce se va întâmpla acelor care nu răspândesc rumori și îndoieli, însă care ascultă la acestea fără protest?

“Predicatori și membri laici ai bisericii nu îi sunt plăcuți lui Dumnezeu când ei permit ca oamenii să le spună despre erorile și greșelile fraților lor. Ei n-ar trebui să asculte la aceste rapoarte, ci ar trebui să întrebe: ‘ai urmat cu strictețe instrucțiunea Mântuitorului tău? Ai mers la cel care a greșit spunându-i doar lui greșelile dintre el și tine, și a refuzat el să te audă? Ai luat tu cu atenție și cu rugăciune alte două sau trei persoane lucrând cu el cu duioșie, umilință, și blândețe, iar inima ta pulsând cu iubire pentru sufletul său? Dacă poruncile Căpitanului, în regulile dăruite pentru cel

greșit au fost urmate cu strictețe, atunci un alt pas trebuie să se facă. Spune-l bisericii, și să se i-a o acțiune asupra acestui caz după Scripturi....Dacă acești pași nu s-au luat, închideți urechile la aceste plângeri, și astfel să refuzați să iei reproș împotriva aproapelui tău. **Ascultând rapoartele rele înseamnă a lua un reproș (imputare)**. Dacă acolo nu ar fi frați și surori pentru a face aceasta, limbile rele ar înceta curând, pentru că ei n-ar găsi un câmp atât de roditor în care să lucreze în a mușca și a devora unul pe celălalt.” 15MR 138

“Religia lor constă în a se vâra în lucrurile altora, ca și cum Domnul i-ar fi pus pe scaunul de judecată pentru a critica și a condamna pe frații lor. Ei au purtat reproșurile și acuzațiile lor de la casă la casă, și în loc să fie fost muștrați imediat, ei au găsit ascultători. **Aceia care astfel își deschid urechia acestor căutători de greșeli sunt la fel de vinovați**; pentru că ei îi încurajează în lucrarea lor crudă. Oricine se oferă în o asemenea lucrare de gândire de rău sau îndoială către alții, în reproș și acuzatie, îi slujește lui Satana, care este acuzatorul fraților lor...Aceia care îl au pe Hristos în inimă nu se vor angaja într-o asemenea lucrare; ei se vor ține departe de aceasta cum este estul de vest.” RH Oct 19, 1886.

Ce trebuie să facă bisericile din case dacă primesc în cutia poștală hârtii acuzând anumite persoane cu tot felul de păcate? Ce au făcut adventiștii de la început?

“E hotărât, că noi, Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea din Battle Creek, considerăm ca fiind datoria noastră să luăm măsuri pentru a pricepe care este temelia acuzațiilor, plângerilor, și al murmurărilor care sunt în circulație, pentru ca ei să fie susținuți, și ca să se poată lua o acțiune cum se cuvine, sau să se poată dovedi a fi neîntemeiate, iar astfel gura veninoasă de calomnie și defăimare să poată fi oprită cu eficacitate.” 2BIO, p 30 (acesta nu este un citat de Ellen White).

Dumnezeu dorește ca să ne trezim și să ne curățim, și apoi să curățim bisericile noastre din case. Îl veți asculta?

“Alegeți sărăcia, separarea de prieteni, pierderi, reproșuri, sau oricare altă suferință, mai de grabă decât să vă întinați sufletul cu păcat. Moartea înaintea dezonoarei sau încălcarea Legii lui Dumnezeu ar trebui să fie mottoul fiecărui creștin....Păcatul și păcătoșii din biserică trebuie să fie tratat imediat, pentru ca alții să se teamă de Dumnezeu. **Adevărul și puritatea ne cere să facem o lucrare mai detaliată pentru a curăța câmpul deAcani. Cei din poziții de responsabilitate să nu permită păcatul în vreun frate. Arătați-i că el trebuie să pună deoparte păcatele sale sau să fie separat de biserică.** Când membrii individuali ai bisericii se vor purta ca urmași ai Mantuitorului blând și umil, acolo va fi mai puțină acoperire și scuzare al păcatului.” 7MR 210.

“Nimeni să nu refuze să fie muștrat pentru rău, și nici să nu acuze pe slujitorii lui Dumnezeu ca fiind prea zeloși în eforturile lor de a curăța câmpul de facerea relilor. Un Dumnezeu care urăște păcatul îi cheamă pe cei care păzește Legea Sa să se depărteze de neleguire.” Prophets and Kings, p 416.

“Noi trebuie să ne trezim ca un popor și să curățăm câmpul lui Israel.” Manuscript Release #449, p 17.

Ce să facem dacă noi credem că cineva, în mod special un predicator face sau vorbește sau scrie ceva rău?

“Dacă credeți că un predicator face greșeli, este datoria voastră să mergeți la el în iubire și blândețe și să prezentați lucrul acela înaintea lui. S-ar putea să nu aveți o idee corectă despre motivul sau lucrarea lui, și sub lipsă de înțelegere să aveți o atitudine de răceală către el, închizându-vă ușa inimii, și astfel nefiind capabili să primiți silița sa sau să apreciați lucrarea sa A spus el vreun cuvânt sau a făcut o faptă care va răni în vreun fel și de care el nu știe că va răni? Atunci mergeți la el, spune-i greșelile doar între tine și el, și schimbați spiritul de răceală și amărăciune care a fost creat neintenționat din partea sa într-un spirit de respect și iubire. Nu vă puteți permite un spirit necreștinesc care să vă amarească sîpîitul împotriva fratelui....Noi n-ar trebui să lăsăm nici un mijloc neîncercat pe a prezerva unitatea bisericii. Primiți cu toată inimă cuvintele lui Hristos, și fiți împlinatori ai Cuvântului Său. **Noi nu putem primi binecuvântările pe care iubirea și prezența lui Hristos ni le poate aduce, dacă nutrim simțăminte care vor dăuna unității pentru care Hristos S-a rugat să existe între ucenicii Lui.**” RH July 25, 1893.

Cum ne putem feri de a nu fi vinovați în a ajuta pe Satana și a răni pe frații noștri printr-o vorbire ușoară și răspândind rumori și bârfe?

“Când un om vine la un predicator sau la oameni din poziții de încredere cu plângeri împotriva unui frate sau unei surori, predicatorul trebuie să întrebe: ‘ai urmat regulile pe care ni le-a dat Mântuitorul?’ **Și dacă el n-a îndeplinit totul din această instrucțiune, nu ascultați la nici un cuvânt al plângerii lui. În numele și Sîpîitul lui Isus, refuzați să acceptați un raport împotriva fratelui sau surorii voastre în credință.**” RH April 16, 1895.

“Voi ar trebui să stați deoparte de pe pământul fermecat a lui Satana, și să nu vă permiteți minților voastre să fie influențate de la credința în Dumnezeu. Prin Hristos voi puteți și ar trebui să fiți fericiți, și ar trebui să vă formați obiceiuri de control de sine. Chiar și gândurile voastre trebuiesc să fie aduse în supunere voinței lui Dumnezeu, și simțămintele voastre sub controlul judecării și religiei. Imaginația nu va fost dată pentru ca să fie lăsată în voia ei, fără nici un efort de reținere sau disciplină. Dacă gândurile sunt rele, și simțămintele vor fi rele; iar gândurile și simțămintele combinate împreună formează caracterul moral....Dacă vă supuneți impresiilor voastre, și permiteți gândurilor voastre să meargă pe un canal de suspiciune, îndoială, și murmurare, voi veți fi între cei mai nefericiti muritori, iar viața voastră se va dovedi a fi un eșec.” 5T 310.

“...cântăriți-vă cuvintele cu grijă înainte ca să le spuneți...” 11MR 208.

“Toți să-și păzească dispoziția lor înșiși, și apoi cuvinte plăcute vor fi spuse....Ei trebuie să se îngrijească de ei înșiși....Fiecare să stea pe locul său, refuzând să se abate din calea sa pentru a-și asuma autoritate ca un dictator. Domnul cheamă pe fiecare om să fie curtenitor și să se disciplineze.” LLM 147-148.

“Fiecare membru al bisericii trebuie să încerce să salveze sufletele altora, și să nu încerce să desurajeze sau să-i distrugă prin rapoarte rele sau critică. Cât de mulți și ce rele mari ar fi stinse în biserică dacă oamenii ar urma regulă lui Hristos în tratarea celui greșit în loc să urmeze impulsurile și pasiunile inimilor lor nesfințite. Dacă lucruri dificile dintre frați nu sunt deschise altora, și vorbite pe față între ei înșiși în spiritul unei iubiri creștine, **dificultatea aproape în orice caz ar fi vindecată și fratele greșit câștigat.** Neînțelegeri s-au ridicat care au fost astfel explicate în tandrețe creștină, iar spărtura a fost vindecată.” 15MR 153-154.

“Cuvinte triste și descurajatoare nu vor face nici un bine. Când Hristos rămâne în noi, noi nu vom repeta minciunile pe care le auzim. Noi nu ne vom răzbuna sau acuza împotriva cuiva, pentru că aceasta ne-ar răni adânc sufletele, făcându-ne să uităm locul nostru odihnitor de încredere și pace în Hristos.” AUCR Aug 1, 1900.

Ce se întâmplă dacă ne facem vinovați în a ajuta pe Satana și rănind pe alții prin a răspândi rumori și bârfe? Ce trebuie să facem atunci?

“Orice păcat fățiș ar trebui să fie mărturisit la fel de deschis. Un rău făcut unui om trebuie să fie corectat cu cel căruia i s-a greșit. Dacă cineva care caută sănătate au fost vinovați de vorbire de rău, dacă ei au semănat discordie în cămin, în vecinătate sau în biserică, și au stârnit înstrăinare și neînțelegere, dacă printr-o practică rea ei au condus pe alții în păcat, aceste lucruri ar trebui să fie mărturisite înaintea lui Dumnezeu și înaintea acelorora cărora s-a greșit.” Gospel Workers (1915), p 216-217.

“Zacheu a declarat: ‘Dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, îi dau înapoi împătrit.’ Tu ai putea cel puțin să faci eforturi pentru a-ți corectă faptă de nedreptate către tovarășii tăi...tu ar trebui să resituiești celor greșiți.” 5T 339.

“Membrii bisericii trebuie să se trezească, și să-și facă partea lor, și Dumnezeu va lucra cu putere de partea poporului Său care păzește poruncile Sale....Aveți ranchiuni (dușmănie) vechi? Aveți greutăți, urâri, gelozii, înfocare a inimii? Lăsați ca Isus să vină înăuntru și să curățească timpul sufletului...și să-și pună inimile în ordine. Unde există greutăți între frați, ei trebuie să îndeplinească instrucțiunea apostolului: ‘mărturisiți-vă greșelile unii altora, și rugați-vă unii pentru alții, pentru ca să fiți vindecați.’” RH Dec 24, 1889.

Unii ar putea deja să fie de acord că Ordinea Evangheliei este foarte mult nevoită în Mișcarea Bisericilor din case, însă ei nu înțeleg cum să întemeieze Ordinea Evangheliei, sau cecece trebuie să se facă pentru prezervarea unității între noi.

Evident, nevoia cea mai mare și urgentă pentru fiecare este să devină una cu Isus Hristos—Marele nostru Centru, una cu adevărul Său prețios și apoi una cu ceilalți în unitate. Apoi Ordinea Evangheliei poate fi întemeiată în Bisericile noastre din case. Deasemenea este clar că biserica creștină din primul secol este pus înaintea ca modelul divin pentru ca noi să-L urmăm (vezi AA 88-96; 6BC 1056; RH Oct 10, 1893). Însă pe lângă îndrumările de sus, următoarele sunt puse într-o listă al îndrumărilor și regulilor date de Dumnezeu care sunt nevoite pentru a întemeia și a menține Ordinea Evangheliei între Bisericile noastre din case după ce sunt în unitate. Aceasta nu este un manual al bisericii, ci este înțelepciunea lui Dumnezeu pentru poporul Său separat și pentru Bisericile înființate în case pe care ei trebuie s-o urmeze.

CARE TREBUIE SĂ FIE RĂSPUNSUL NOSTRU INDIVIDUAL CĂTRE POPORUL SEPARAT A LUI DUMNEZEU ȘI AL BISERICILOR DIN CASE?

--Instrumentul omenesc trebuie să coopereze cu cel divin. AA 96.

--Încredere mutuală între noi este esențială. 3T 445.

- Toți trebuie să fie supuși unii altora. 1 Petru 5:5; 3T 445.
- Toți trebuie să stimeze pe alții mai mult decât pe ei înșiși. Filipeni 2:3; 3T 445.
- Toți ar trebui să practice rafianment creștin și curtoazie unii către alții. 8T 139; ST May 7, 1894; 7T 186.
- Toți ar trebui să lucreze pentru perfecțiunea și puritatea caracterului. RH Sept 12, 1907.
- Fiecare ar trebui să simtă o responsabilitate pentru a vedea că fiecare prosperă în viața spirituală. 15MR 129.
- Toți trebuie să-și aibe simțămintele, gândurile, imaginațiile și impresile sub controlul rațiunii și al religiei. Evrei 12:9-10; MYP 92.
- Fiecare trebuie să nu-și permită ca imaginațiile lor să își aibe calea lor. 2 Corinteni 10:4-5; MYP 92.
- Toți ar trebui să fie atât de aproape de Isus încât să protesteze împotriva nelegiurii și al neascultării de cererile lui Dumnezeu. 17MR 105.
- Toți trebuie să își păzească cu grijă dispoziția lor. LLM 147.
- Toți ar trebui să asculte la sfatul altora cu răbdare și să cântărească cu atenție situația și s-o încorporeze în experiența noastră dacă este bună. 15MR 126.
- Toți trebuie să fie binevoitori să fie sfătuiți, muștrați, și conduși de trupul bisericii. 15MR 124.
- Nimeni nu trebuie să se simtă doborâți de muștrarea necesară pentru greșelile lor. RH July 16, 1895.
- Datoria noastră este să ne punem cazul în mâinile bisericii; dacă ei greșesc, ei sunt responsabili, nu noi. 15MR 125.

CUM TREBUIE CA BISERICILE NOASTRE ÎNTEMEIATE ÎN CASE SĂ ÎNFIINTEZE GUVERNAREA SAU CONDUCEREA ȘI ORGANIZAREA BISERICII?

- Fiecare agenție trebuie să fie subordonată Duhului Sfânt. AA 96.
- Nimeni nu trebuie să fie lăsat afară de a nu lucra în poziția lor potrivită pentru ca lucrurile să fie ajustate în armonie. RH Oct 11, 1887; 6T 432.
- Fiecare agenție trebuie să fie combinată în a dărui lumii veștile bune ale harului lui Dumnezeu. AA 96.
- Fiecare creștin trebuie să fie unit cu cel creștin. Efeseni 4; AA 96.
- Dezvoltarea și disciplina sunt esențiale. RH Oct 22, 1889.
- Ordinea și sistemul trebuie să fie observate în purtarea treburilor bisericii. 1 Cor 14:33; AA 96.
- Ordinea trebuie să fie prezervată sub orice cost. 1 Cor 14:33; 1MR 324.
- Formalitatea în întemeierea Ordinii Evangheliei trebuie să fie evitată. EW 97.
- Unitatea bisericii nu înseamnă că toți trebuie să vadă la fel fiecare verset al Scripturii. 15MR 150. (Aceasta nu se referă la acele scripturi care definesc stâlpii credinței noastre).
- Membrii trebuie să se miște împreună ca și soldații bine instruiți. RH Oct 22, 1889.
- Lucrarea lui Dumnezeu trebuie să fie dusă înainte cum se cuvine și cu precizie. AA 96.
- Prezbiterii și diaconii trebuie să fie aleși pentru a se îngriji de prosperitatea bisericii, însă doar aceștia nu au autoritatea să excludă membrii greșiți. Fapte 14:33; Tit 1:5; 12MR 113.
- Fiecare Biserică întemeiată în casă trebuie să caute să lucreze în uniune cu alte biserici separate întemeiate în case. AA 96.
- Biserici întemeiate în case care sunt slabe sau puțini în membrii ar trebui să fie îngrijite de alte Biserici întemeiate în case. RH Oct 12, 1886.

- Aceia care nu sunt cu noi nu trebuie să aibe voce sau influență între noi. 17MR 98.
- Nici un membru nu trebuie să se miște independent de alți membrii. 3T 445.
- Nu trebuie să se permită vreunui om să își impună opiniile sale împotriva opiniilor trupului bisericii. 15MR 130; TM 29.
- Un om nu poate să-și impună judecata sa împotriva judecării trupului bisericii. 15MR 130.
- Dumnezeu Își alege solii Săi să scrie și să predice Cuvântul Său, biserica recunoaște doar faptul că Dumnezeu le-a dat acest dar și că ia ales ca solii Lui. 1BIO, p 174; LLM 147-148; EW 98-100; 15MR 178.
- Aceia din câmp care au dovedit că Dumnezeu într-adevăr i-a ales trebuie să fie recunoscuți ca lucrători ai bisericii. EW 97.
- Aceia care dovedit pe deplin chemarea lor de la Dumnezeu ar trebui să primească sancțiunea și recunoașterea bisericii prin punerea mâinilor. EW 101.
- Doar aceia care sunt recunoscuți de biserică pot să administreze orânduirile și botezurile. EW 99-101.
- Acolo trebuie să existe o sfătuire împreună între solii Domnului cu oameni de experiență înainte ca orice puncte de importanță să fie susținute. EW 61.
- Solii Domnului trebuie să vegheze cu atenție și să caute orice fanatism oriunde ar putea să-l vadă ridicându-se. EW 63.
- Predicatorii trebuie să vegheze cu diligență asupra turmei, însă nu în mod dictatorial. RH Aug 8, 1912.
- Predicatorul care nu reușește să conducă în mod înțelept căminele lor nu este calificat să conducă biserica. 1 Samuel 2:27-34; ST Nov 10, 1881; 6MR 47.
- Nu grăbiți pe oameni în lucrare. EW 97-98.
- Aceia care au fost implicați adânc în fanatism nu trebuie să li se permită să hranească turma. EW 62-63.
- Aceia care au fost în adevăr, însă care au fost înșelați de erorile perfecționismului (că nu poți păcătui) și în Spiritism – făcând cauza adevărului de rușine, niciodată nu trebuie să li se dea poziții în care să predea adevărurile lui Dumnezeu altora. EW 101-102.
- Biserica locală întemeiată în casă are jurisdicție asupra membrilor ei. Când se ridică o problemă doctrinală între membrii, și nu se poate rezolva în acea biserică, iar acea biserică este în pericol de a se separa sau împărți, acea biserică ar trebui să pună deoparte acea problemă și apoi trebuie să cheme un Comitet General pentru a convoca un loc unde toate bisericile separate întemeiate în case să poată fi reprezentate prin delegați pentru a cerceta această problemă doctrinală și apoi să vină la o decizie comună. Astfel acea biserică locală, ca și celelalte biserici întemeiate în case vor evita neînțelegeri și astfel vor prezerva unitatea. AA 95.

CARE REGULI ALE BISERICII TREBUIE CA POPORUL SEPARAT A LUI DUMNEZEU SĂ URMEZE?

- Dumnezeu intenționează orice cuvânt pe care El îl spune. ST Nov 13, 1901.
- Toți trebuie să urmeze direcțiile dăruite prin Spiritul Profeției. Gospel Workers (1915), p 308.
- Ordinea bisericii prin disciplină și organizație sunt esențiale și sunt o lege în mijlocul poporului lui Dumnezeu. RH Oct 12, 1905.
- Nimeni nu trebuie să scuze dezordinea și confuzia ca fiind un lucru neînsemnat. ST July 29, 1880.

- Nimeni nu are dreptul să administreze în orice departament al lucrării lui Dumnezeu dacă nu lucrează după ordinea lui Dumnezeu. GCB April 3, 1901.
- Nici o influență nesfințită nu trebuie să fie tolerată. 17MR 105.
- Predicatorii ar trebui să iubească ordinea și să se disciplineze. Ev 115.
- Predicatorii nu trebuie să fleteze poporul lui Dumnezeu sau să-i trateze cu duritate. RH Aug 8, 1912.
- Casele noastre trebuie să aibe disciplină și unitate înainte ca să le avem în biserică. RH July 2, 1889.
- E datoria părinților să educe, să disciplineze și să-și țină în frâu copiii. ST Feb 9, 1882.
- Dacă predicatorii își iau copiii și soțiile lor cu ei, copiii trebuie să fie bine disciplinați, ascultători și supuși lor. 6MR 47-48; AH 356.
- Noitrebuie să urmăm pe Hristos mai întâi înainte ca să putem sfătui sau învăța pe alții. RH April 16, 1889; Fundamentals of Christian Education, p 497.
- Nu permiteți dezbinarea să se întâmple pentru că cineva face o greșeală în interpretarea unei porții din Scriptură. 15MR 150.
- Toți trebuie să fie foarte modești în asumarea responsabilităților bisericii. 12MR 113.
- Toți trebuie să stea în locul lor, refuzând să se abată din calea lor pentru a-și asuma autoritate asupra altora. LLM 147-148.
- Toți trebuie să-și îndeplinească partea lor cu fidelitate – făcându-l ca pentru Domnul. RH Oct 11, 1887.
- La toți se cere să facă ceva pentru avansarea cauzei lui Dumnezeu. Pam #152, p 7-8.
- Toți membrii ar trebui să meargă la întâmirile bisericii, și dacă unii neglijează să meargă, ar trebui să se întrebe despre situație, și dacă nu se dau motive întemeiate, ei ar trebui să fie implorați și încurajați să vină pentru tăria lor spirituală și să se oprească din alunecarea lor de la Dumnezeu. Pam #152, p 8.
- La întâlniri unde se închină lui Dumnezeu, nici o persoană nu trebuie să i-a mai mult spre excluderea altora. 15MR 153.
- Cântăriți-vă cuvintele cu atenție înainte ca să le spuneți. 11MR 208.
- Încetați să vă mai uitați la căderile altora. RH April 16, 1889.
- Încetați gândirea de rău, vorbirea de rău, și cuvintele pripite. AUCR April 15, 1905.
- Încetați să mai vorbiți despre trăsăturile rele de caracter ale altora. RH April 16, 1889.
- Nimeni nu trebuie să asculte la plângerile altora despre alți oameni care nu sunt după regulile înșirate în Matei 18. 15MR 193.
- Nu permiteți ca păreri diferite să creeze diviziune. AA 95.
- Nu trebuie să se pună nici un efort în a ne lupta unii cu alții. 15MR 152.
- Nu lăsați relele necorectate datorită rezultatelor neplăcute care însoțește mustrarea și apelul serios. 2T 698.
- Nici o simpatie nu trebuie să se arate acelor care sunt muștrați și disciplinați pentru greșelile lor, ci toți trebuie să-i ajute să accepte disciplina și să se pocăiască. 1T 213; 5MR 337.

CE ACȚIUNI TREBUI SĂ I-A BISERICILE LUI DUMNEZEU SEPARATE ȘI ÎNTEMEIATE ÎN CASE?

- Dumnezeu așteaptă ca biserică Sa să pregătească pe membrii ei pentru a lucra pentru iluminarea lumii. Pam #7, p 13.

- Membrii trebuie să fie educați, instruiți, și disciplinați prin precept și exemplu pentru a-și îndeplini lucrarea dată lor de Dumnezeu. 1888 Mat 249.
- Biserica trebuie să facă eforturile necesare în ordine pentru a educa pe cei tineri ca să fie lucrători buni pentru Dumnezeu. Special Testimonies on Education, p 198.
- Lucrarea trebuie să fie făcută în orice privință cu toată atenția. RH Oct 11, 1887.
- O acțiune promptă și unită este necesară – în mod special într-un timp de criză. 3T 445.
- Dificultățile dintre frați trebuie să fie rezolvate înainte ca să vină Sabatul. RH July 21, 1904.
- Trebuie să se ia măsuri pentru a opri spiritul de critică și de judecare al motivelor altora. 15MR 194.
- Împrăștierea neînțelegerii trebuie să fie oprită. LS 178.
- Neînțelegerea trebuie să fie cu totul dezrădăcinată sau altfel va veni înapoi. Pam #16, p 7-10.
- Dezordinea trebuie să fie ținută afară. LS 178.
- Confuzia trebuie să fie ținută afară. LS 178.
- Rebeliunea trebuie să fie ținută afară. LS 178.
- Eroarea trebuie să fie ținută afară. LS 178.
- Fanatismul trebuie să fie ținut afară. LS 178.
- Biserica trebuie să acționeze împotriva oamnelor care se auto-trimit pretinzând să fie predicatori, și lăsați să se știe că aceste persoane nu sunt recunoscute de biserică ca învățători ai lui Dumnezeu; dacă aceasta nu se face, biserica este responsabilă pentru aceasta. EW 100.

CÂND ȘI UNDE TREBUIE CA BISERICILE SEPARATE ALE LUI DUMNEZEU SĂ ADMINISTREZE DISCIPLINĂ MEMBRILOR EI?

- În tratarea celui greșit, manifestați inimi pline de laptele bunătății omenești. RH May 14, 1895.
- În tratarea celor greșiți nu trebuie să se ia măsuri dure – mijloace mai blânde vor avea mai mult efect. RH May 14, 1895.
- Mare grijă trebuie să se exerseze în tratarea unuia cu celălalt pentru ca să ridicăm, restorăm, și să vindecăm – fără să neglijăm disciplina necesară. 7T 264.
- Disciplina trebuie să fie dusă la îndeplinire în felul în care Hristos ar face-o dacă El ar fi în locul nostru. 4MR 134.
- Infrațiuni mărunte ale copiilor nu trebuie să fie privite ca păcate grave. RH March 21, 1882.
- Nici o excepție nu trebuie să se facă când e vorba de principiu și când neascultarea este descoperită. 17MR 105.
- Toate expunerile mândre în îmbrăcăminte cheamă pentru disciplina bisericii. 4T 647.
- Părinții care nu reușesc să-și instruiască copiii lor pentru a fi folositori ar trebui să fie sub disciplina bisericii. 5T 327.
- Măsuri decise trebuie să se ia împotriva gășitorilor de greșeli și acuzatorilor falși. RH Oct 19, 1886.
- Aceia care nu urmează Matei 18:15-19 cu frații lor ar trebui să fie sub disciplina bisericii și cenzură. 15MR 193-194.
- Dacă cel greșit se pocăiește și se supune disciplinei, trebuie să li se dea o altă încercare. 7T 263.
- Dacă cel greșit nu se pocăiește, biserica trebuie să lucreze pentru a-l aduce înapoi să se pocăiască. 7T 263.
- Aceia care nu se vor supune disciplinei bisericii trebuie să-și schimbe cursa sau trebuie să părăsească părtașia bisericii, și biserica trebuie să avertizeze și celelalte biserici întemeiate în case despre aceste cazuri. 1MR 214.

--Niciodată să nu grăbiți lucrarea de excludere. RH May 14, 1895.

--Membrii care persistă în a manifesta un spirit feroce – fiind poruncitor, criticos, denunțator, ar trebui să fie excluși. EGWE 202.

VĂ ROGSĂ OBSERVAȚI ACEST PUNCT IMPORTANT: Regulile date de Dumnezeu care sunt înșirate mai sus sunt date cu înțelegerea că fiecare biserică individuală, separată, și întemeiată în casă are autoritatea asupra membrilor ei, cât și jurisdicția pentru a-și rezolva problemele lor personale. DOAR când se ridică o problemă în doctrină care nu poate să fie rezolvată de acea biserică locală al acelei biserici din casă, și care deasemenea amenință să separe biserica aceea din casă, doar atunci trebuie ca un Comitet General format din reprezentativi din toate celelalte biserici separate întemeiate în case toate unite au autoritatea de la Dumnezeu să se adune pentru a decide asupra problemei doctrinale. Astfel un Comitet General nu are nici o altă autoritate de la Dumnezeu pentru a se aduna și a decide pentru întreaga Mișcare al Bisericilor separate care sunt întemeiate în case cu excepția scenariului crizei doctrinale. Aceasta va preveni orice șansă pentru formarea unei ierarhii care să fie întemeiată în care doar cu câțiva lideri să încerce să controleze întreaga Mișcare al Bisericilor din case, deoarece fiecare biserică individuală separată își reține jurisdicția și autoritatea pentru a decide și a rezolva orice probleme care implică pe membrii și treburile lor personale. Cu toate că fiecare Biserică separată trebuie să fie unită, însă acolo nu este un Comitet General care să controleze întregul trup al Bisericilor separate și întemeiate în case cu excepția scenariului doctrinal menționat mai sus.

Sper că după citirea acestui pamflet veți fi conduși să studiați mai mult acest subiect, și apoi să urmați adevărul – făcând tot ce puteți pentru a deveni una cu Hristos și una cu fiecare din frații voștri adevărați care sunt în aceiași credință separată. Dacă frații noștri din bisericile întemeiate în case care sunt separate nu devine una cu ceilalți în Domnul, obținând o unitate și apoi să protejeze această unitate prin a stabili Ordinea Evangheliei, atunci ce speranță avem pentru primirea ploii târzii? Atunci ce speranță avem pentru mântuire?

Fraților și surorilor, Dumnezeu dorește să lucreze pentru noi și prin noi; Îi vom permite noi aceasta?

“O mare lucrare va fi îndeplinită de poporul lui Dumnezeu dacă lucrează în unitate și neegoism și cu o inimă umilă. Orice înălțare de sine trebuie să fie văzută și să fie pusă deoparte. Doar adevărul și neprihănirea vor trece cu bine testul pentru acest timp. Noi trebuie să avem Spiritul lui Dumnezeu zilnic cu noi, pentru ca să putem fi păziți de orice gânduri rele și fapte neînțelepte. Nouă trebuie să ne fie teamă ca nu cumva ochii noștri să devină orbiți de nevoiele noastre spirituale individuale în aceste timpuri periculoase.” RH Aug 5, 1909.

“Noi avem mari schimbări de făcut înainte ca să ajungem la perfecțiune. Dumnezeu ne cheamă pentru o predare totală al eului nostru. Noi trebuie să ne păzim cu sârguință buzele, ca să nu spună înșelăciune. Noi trebuie să fim stricți cu noi înșine, ca să nu aducem principii false în purtarea noastră cu alții, și să conducem suflete de pe calea cea sigură. Noi trebuie să facem lucrările

lui Dumnezeu. Rămâneți credincioși principiilor corecte, indiferent ce vă va costa....Lăsați ca exemplul vostru sfânt să conducă simpatiile prietenilor voștri spre ceruri.” Bible Echo, Jan 14, 1901.

Dumnezeu lucrează în așa fel ca să aducă tot poporul Său separat în unitate înaintea judecăților Sale puternice să meargă de-a lungul și-n latul acestui pământ rău, și aceia care refuză să asculte de El vor fi zguduți și cernuți afară din biserică Sa separată și de poporul Său separat. Astfel nu fiți surprinși deloc sau descurajați de această zguduire între noi; e necesară pentru purificarea bisericii – pregătitoare pentru încheierea istoriei acestui pământ, și pentru revenirea Domnului și Mântuitorului nostru binecuvântat.

“Dumnezeu amână adecerea judecăților Sale pe pământ în ordine ca aceia care pretind să fie poporul Său, însă care au adus exact aceleași lucruri pe care Dumnezeu le-a condamnat în Israelul din vechime, lucrând după metodele pe care El nu le acceptă, să se poată pregăti ca să-L întâlnească în pace....Dumnezeu spune: ‘Îmi voi curăța aria pe deplin de orice pleavă. Îmi voi cerne poporul ca și într-o sită. Aceia care îmi numesc numele trebuie să fie curățat pe deplin de orice principii false și corupte. Aceia pe care îi recunosc ca moștenirea Mea chiar și acuma vor fi un exemplu de un popor deosebit, curățat de orice înșelăciune și nedreptate.’ Aceia care intră în cetatea lui Dumnezeu, aici vor înfăptui neprihănirea decoperind lumii principiile cerului.” 12MR 150.

Fie ca să punem deoparte tot egoismul și toată mândria, lăsând pe Dumnezeu să lucreze în și prin noi să ne aducă în unitate cu Fiul Său iubit, și în unitate cu fiecare într-o Ordine al Evangheliei unde “voi toți sunteți frați.” Astfel vom fi pregătiți pentru coborârea abundentă al darului prețios al Duhului Sfânt în puterea ploii târzii. Atunci vom fi capabili să dovedim nu doar siguranța urmării adevărului biblic, însă noi vom putea să îl trăim și să primim binecuvântările promise în acesta:

“Iată, ce plăcut și dulce este să locuiască frații împreună! Este ca untdelemnul de preț, care turnat pe capul lui, se pogoară pe barba, pe barba lui Aron, se pogoară pe marginea veșmintelor lui. Este ca roua Hermonului, care se pogoară pe munții Sionului, căci acolo dă Domnul binecuvântarea, viața, pentru veșnicie.” Psalmii 133:1-3.

Astfel Sionul primește aceste binecuvântări. Însă ce reprezintă Sionul? Sionul n-a fost Ierusalimul (vezi 1 Împărați 8:1; 2 Cronici 5:2). Iar Sionul n-a fost în legătură cu Babilonul (vezi Psalmii 137:1; Ieremia 50:4-8, 28). Astfel Sionul nu face parte din Ierusalim, și nici nu este legat de Babilon.

Deasemenea ni s-a spus despre Sion:

“Când suntem uniți în unitatea pentru care Hristos S-a rugat...Atunci veghetorii din Sion vor suna în unitate din trâmbiță note clare și tari; pentru că ei vor vedea sabia venind, și vor realiza pericolul în care este pus poporul lui Dumnezeu.” LS 327.

Astfel Sionul astăzi reprezintă pe aceia care s-au separat cu totul de toate bisericile corupte reprezentate de Ierusalimul și Babilonul de astăzi – incluzând biserica AZȘ. Sionul reprezintă pe aceia care locuiesc împreună în unitate; aceia care sună din trâmbiță sunete de alarmă, și doar aceștia vor primi coborârea abundentă al Duhului Sfânt – acel parfum prețios, cea rouă învigorătoare care se coboară de sus. Și ce va îndeplini aceasta?

“Din Sion, care este întruparea frumuseții desăvârșite, de acolo strălucește Dumnezeu.”
Psalmii 50:2.

Însă noi nu putem să avem pe Dumnezeu strălucind prin noi pentru alții, sau să primim din coborârea abundantă al Duhului Sfânt după cum s-a promis în Apocalipsa 18:1, sau să trăim sau să dăruim întreaga solie al mării strigări, până când nu trăim și menținem o unitate vizibilă cu frații noștri separați care trăiesc sub Ordinea Evangheliei.

O, fraților și surorilor, fie ca să ne unim cu Hristos și unul cu celălalt; fie ca să ne trezim și să strălucim pentru Dumnezeu nostru și astfel să arătăm lumii adevărata Evanghelie – nu doar în tonuri tari, însă mai degrabă prin viețile noastre! Astfel lumea va fi capabilă să vadă cu claritate solia întreită îngerească din Apocalipsa 14:6-12 și 18:1-5, pentru că acestea sunt trăite, și astfel pământul va fi plin de slava lui Dumnezeu! (Habacuc 2:14).

“Școala-te, luminează-te! Căci lumina ta vine, și slava Domnului răsare peste tine. Căci iată, întunericul acoperă pământul, și negura mare popoarele; dar peste tine răsare Domnul, și slava Lui se arată peste tine. Neamuri vor umbla în lumina ta, și împărați în strălucirea razelor tale.” Isaia 60:1-3.

La încheiere, nouă ni s-a spus că cei 144.000 care nu s-au întinat cu femeii – care nu sunt în legătură cu acestea, ci care sunt cu totul separați de toate bisericile corupte (vezi Ieremia 6:2; Apocalipsa 14:4; Isaia 52:11), vor sta pe pătratul mării de cristal (vezi EW 16; GC 648). Și cine este în mijlocul acestui pătrat? Isus Hristos. Unde au primit cei 144.000 instruirea necesară disciplinară pentru a sta în acest mod perfect și în ordine? Ei au trebuit să învețe aceasta când au fost încă pe pământ. Însă cum? Prin a învăța cum să stea și să ajungă la acea iubire perfectă a unității unii cu alții înainte de a doua venire a lui Hristos!

Acesta e motivul pentru care cei 144.000 sunt referiți ca fiind biserica Filadelfia (Apocalipsa 3:7-13). Ei sunt identificați ca fiind astfel pentru că ei au cultivat o iubire frățească adevărată unii pentru ceilalți și au dovedit-o printr-o trăire în unitate perfectă și unire cu frații lor.

Însă de ce sunt cei 144.000 arătați ca stând pe marea de cristal? Cristalul este compus din bucăți aspre de nisip care au fost amestecate împreună într-o uniune solidă printr-un foc intens. Cristalul (sticlă) format în acest fel este deschis și transparent.

Aceste simboluri ne arată în mod simplu și frumos câteva lucruri despre cei 144.000. Ne arată cu claritate că fiecare din acești 144.000 nu au fost legați de vreo biserică coruptă, că ei au învățat cum să biruiască independența nesfințită, și că ei apoi s-au unit împreună într-o iubire frățească unul cu celălalt. Ne arată că ei au învățat cum să biruiască toate neînțelegerile, diviziunile, bănuiala care este atât de firească narutii omenesti, și într-adevăr au obținut unitatea vizibilă și perfectă unii cu alții după cum Dumnezeu a dorit.

Deasemenea ne arată că ei au îndurat toate încercările înfocate și presiunile din toate colțurile și că le-au biruit pe toate prin Hristos în timp ce au rămas într-o uniune iubitoare unii cu alții. Și ne arată că cei 144.000 și-au crucificat cu totul eul până la punctul încât n-a fost văzut deloc! Astfel, indiferent cât de multe încercări sau ispite au fost aruncate în calea lor, indiferent cât de intense și înfocate au fost presiunile lor aduse pentru a-i încerca și a-i face să se separe unii de alții, toate acestea i-au adus mai aproape în unire unii cu ceilalți până când ei toți s-au contopit într-o fortăreață

de nepenetrat a lui Dumnezeu. Ceeace au făcut toate aceste încercări arzătoare a fost pentru a permite celor 144.000 să-și perfecționeze caracterele prin crucificarea eului, și curând a devenit mai puțin și tot mai puțin până când eul a fost cu totul mort! Astfel când ne uităm la oricare din cei care formează pe cei 144.000, a fost ca și când te-ai uita printr-o sticlă transparentă, eul nu a fost niciunde de văzut, ci Hristos a fost singurul descoperit!

O, fraților și surorilor, cu a asemenea binecuvântare înaintea noastră, haideți să ne determinăm pentru a lupta cu toată puterea pe care o avem pentru a crucifica eul și pentru a face parte de cei 144.000! Haideți să ne luptăm pentru a fi într-o unitate perfectă unii cu alții în aceeași credință separată, și după ce am obținut-o să menținem această unitate printr-o iubire frățescă și prin Ordinea Evangheliei. Astfel cu Hristos în mijlocul nostru și într-o iubire și unitate completă unii cu alții, noi putem să primim o coborare abundență de sus cu care să vestim și să grăbim revenirea triumfătoare al Mântuitorului nostru binecuvântat.

Haideți să ne ridicăm și să strălucim pentru Dumnezeu și Împăratul nostru! Fie ca noi să facem parte din acel număr binecuvântat și să fim capabili să stăm în acel pătrat pe marea de cristal în laudă, glorie și onoare pentru Tatăl nostru și Domnul și Mântuitorul nostru Isus Hristos!

“Nimeni nu trebuie să simtă că nu este de o importanță deosebită dacă ei sunt în uniune cu frații lor sau nu; pentru că **aceia care nu învață să trăiască în armonie aici niciodată nu vor fi uniți în ceruri.**” Historical Sketches, p 124.

“Urmați-le [Ioan 17] învățăturile, și voi veți fi aduși în unitate....Nimeni nu este chemat să meargă singur. În Hristos viața și imortalitatea sunt aduse la lumină. El a deschis calea spre împărăția cerului pentru cei care cred în El, însă **El nu dăruiește niciunui o cale diferită decât cea pe care toți trebuie să meargă. El cheamă pentru unitate, și unitate noi trebuie să avem.**” 17MR 291.

“Pentru ca să ne unim cu Hristos în această lucrare noi trebuie să ne punem sub influența modelatoare al Duhului Său. **Prin puterea împărțită astfel noi putem să cooperăm cu Domnul în legăturile unității ca împreună lucrători cu El în salvarea sufletelor. Pentru că oricine care se oferă Domnului pentru serviciu, neținând nimica înapoi, i se dă putere pentru atingerea rezultatelor fără măsură.**” 7T 30.